

VORUNGDOM

SPEJDERNES MAGASIN

NOVEMBER 1912

2. ÅRG.

AS **Knud Riise, Skindbeklædningsfabrik,**
 Boldhusgade 1 (ved Stranden).

anbefaler prima Skindbeklædning,
 samt vind- og vandtætte

VINDJAKKER

HVAD ENHVER SPEJDER BØR VIDE!

at nu er det Tiden at købe
 Regnfrakker, Vindjakker, Stortrøjer, Knæbenklæder, Hammond-
 benklæder, Viklers, Rygsække og Elektriske Lommelygter.

Enkeltmands Forbindpakker à 30 Øre.

Bemærk: Hammondbenklæder af Vindstof til Cycle- og Sports-
 brug er uundværlige for enhver Skoleelev.

Forlang Prisliste tilsendt

SPEJDER-DEPOTET

NØRREGADE 14. - KØBENHAVN K. - TELEFON 3186.

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Kakkelovnsmanden

bor

104, Sølvgade 104.

Ring op:

Byen 1102 u.

Chr. Jensen

CLICHEER
 AF ENHVER ART
 BEDST-HURTIGST-BILLIGST

7. Dietrich & Faber
 Cliché Anstalt

Telefon 72.865 Telegr. Adr. Gjeisla

NYTORV II-13
 KØBENHAVN.

Nørrebro
 største Lager af brugt Fodtøj
 23, Jægersgade 23

B. D. Leerbech's Eftf.

Ekvipering til Dreng og unge Herrer.
 Reglementerede Marinedragter.

Grundlagt 1846.

Holmens Kanal 22. Tlf. Byen 3333

Gardiner & Portierer
 ophænges. MØBLER betrækkes.
 11, Helgolandsgade 11.
 1113 x. Telefon Vester 1113 x.
J. WINBERG

**Jeg vasker
 mig aldrig**

med andre Sæber end
 den ægte Xeroform fra

Worning & Petersen i Vejle.

Prima
Chesterfield-Lædermøbler
 og engelske do. med Gobelinstof.
Specialitet: Overpolstrede Møbler.
A. VELDEN,
 Strandvej 187. Telf. Helrup 75.

Vidunder-Værkstedet

anbefaler sig med

Reparation af alle mekaniske Maskiner
 samt Instrumenter

Autogen Svejsning

A. Stepp-Hansen
 Forhen Værkfører hos Mr. Smitt, Filadelfia
 Tornebuskgade 3, St.

Jeg køber altid mit Tøj
 2, Hejmdalsgade 2.

1. Klasses Herre-Dameskræderi
Reparationer udføres.

J. P. Jonathansen
 10 pCt. Rabat gives,
 naar denne Annonce medbringes.

Amager Dampvaskeri
 Husholdningsvask
 Specialitet: Manchettøjsvask
 Hentes og bringes
L. Hansen, Øresundsvej 11-13. Telf. Amager 665 og 439 y

VOR-UNGDOM SPEJDERNES-MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

INDHOLD:

	Side
Ved 2. Aargangs Begyndelse	1
Hele næste Aargang gratis	2
Ved Lejrbaalet. <i>Spejderchefen</i>	2
Greve L. Brockenhus-Schack	4
Søm- og Glasskaar-Konkurrencen: 12,000 Cykler, der ikke punkte- rede	5
Kano-Spejdernes Sejlads norden om Sjælland. <i>Pen & Co.</i>	7
Jernbane-Røveriet. Fortælling af <i>Alfred Judd</i>	9
Fra Divisionerne	12
Fra Sommerens Lejr- og Nælde- ture	14
Pigespejderne: En Tak til Grev Brockenhuus-Schack. <i>Estrid Ott.</i>	18
Skaf passive Medlemmer! <i>Aa.</i> <i>H. L.</i>	18
Fotografikonkurrencen	18
Til Spejderne!	18
Et Lejr-Digt	19
Tropsnyt	19
Enkeltmandskonkurrencen i Spej- deridræt. Hornbæk 1917. <i>Spejder- chefen</i>	20
Den gamle Spejder fortæller	22
Den engelske Soldat i Verdens- krigen. <i>T. Fr.</i>	24

Ved 2. Aargangs begyndelse —

Ja, saa lægger »Vor Ungdom« da
atter ud med et nyt Nr. 1 — *trods alt.*

Det er ikke gode Tider for Blad-
virksomhed — ja, de har vel endog
aldrig været værre! — og i det for-
løbne Aar er Vanskelighederne blevet
stadig større og har naaet et Om-
fang, som overgaar alt, hvad man
har tænkt sig. Priserne paa Trykning,
Papir, Klicheer osv. er alle steget
umaadeligt og har kuld kastet selv
det forsigtigste Budget.

Og der er i Øjeblikket kun Udsigt
til yderligere Stigning af alle Ud-
gifter.

Dertil kommer, at Indtægterne af
Annonceafdelingen naturligvis er
meget smaa efter de store Blokade-
foranstaltninger, der har formindsket
alle Varelagre og for mange Bran-
chers Vedkommende gjort Annonce-
ring næsten overflødig.

Naar vi da alligevel — *trods alt* —
fortrøstningsfuldt og med friske
Kræfter nu paabegynder vor 2. Aar-
gang, saa er det i Tillid til, at vi ved
vor Virksomhed i det forløbne Aar
maa have skabt os en Kreds af
Venner, der forstaa, hvad det er,
vi vil, og Betydningen deraf, store
og smaa Venner, som hver paa sin
Vis vil være villig til at staa os bi i
vort Arbejde.

»Vor Ungdom« er jo fortrinsvis
Spejdernes Blad, og det er derfor
rimeligt, at det bliver Spejderne, store
og smaa, som tager den største Tørn
for Bladet.

Her gælder det først og fremmest
om, at Spejderne vil forstaa, at det
er en absolut Nødvendighed, at det
Reglement for det obligatoriske Spej-
derabonnement, som i det forløbne
Aar har været en uskreven Lov, men
samtidig med dette Hæfte bliver ud-
sendt paa Tryk, bliver nøje overholdt
— *det er Grundlaget for hele Bladets
Eksistens.* Lad det ophænge i alle
Tropslokaler, saa enhver Spejder dag-
lig kan have det for Øje!

Men dernæst bliver det de 2—3000
danske Spejderes Sag at tage fat —
nemlig paa »Vor Ungdom«s Udbræ-
delse. Bladet er nok specielt »Spej-
dernes Magasin«, men vi skulde tro,
at danske Drengene og dansk Ungdom
i Almindelighed nok kunde være tjent
med at abonnere paa det Blad. Tag
derfor kraftig fat — fortæl jeres
Kammerater om »Vor Ungdom«, vis
dem det, lad dem læse det og søg at
faa dem til at tegne Abonnement paa
det selv (se Side 2).

Vore øvrige Venner vil vi takke
for den venlige Interesse, de har vist
Bladet i det forløbne Aar — vi skal
søge ogsaa at gøre os fortjent til den
i det kommende.

• • •

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. Str. 186 x.
Forretningsfører: TORBEN FREDRIKSEN, stud. jur., Charlottenlundsv. 5, Hellerup, Telf. Hellerup 733 y.
Ekspedition og Administration: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K., Telefon Centr. 12240

Hans Jørgensens Bogtrykkeri, Pilestræde 40, København.

Nr. 1

Undertegnede (Navn) .....

Stilling..... Bopæl .....

tegner hermed Aarsabonnement paa »Vor Ungdom«

(Spejdernes Magasin) fra (Dato) .....

Abonnement er bindende for mindst een Aargang og ophører kun ved skriftlig Afbestilling.

Prisen er pr. Aar 4 Kr., der opkræves halvaarl. (Enkelt Ekspl. 35 Ø.)

.....
(Underskrift)

Abonnenten er tegnet ved: .....

Trop : .....

Nr. 2

Undertegnede (Navn) .....

(Stilling).....(Bopæl).....

tegner hermed Aarsabonnement paa »Vor Ungdom«

(Spejdernes Magasin) fra (Dato) .....

Abonnement er bindende for mindst een Aargang og ophører kun ved skriftlig Afbestilling.

Prisen er pr. Aar 4 Kr., der opkræves halvaarl. (Enkelt Ekspl. 35 Ø.)

.....
(Underskrift)

Abonnenten er tegnet ved: .....

Trop : .....

Nr. 3

Undertegnede (Navn) .....

(Stilling).....(Bopæl).....

tegner hermed Aarsabonnement paa »Vor Ungdom«

(Spejdernes Magasin) fra (Dato) .....

Abonnement er bindende for mindst een Aargang og ophører kun ved skriftlig Afbestilling.

Prisen er pr. Aar 4 Kr., der opkræves halvaarl. (Enkelt Ekspl. 35 Ø.)

.....
(Underskrift)

Abonnenten er tegnet ved: .....

Trop : .....

HELE NÆSTE AARGANG GRATIS!

Enhver Spejder skaffer 3 ny Abonnenter.

Enhver Spejder

aabner vi hermed Adgang til at skaffe sig hele næste Aargang af »Vor Ungdom« *fuldstændig gratis* — ved at tegne 3 nye Aarsabonnenter paa Bladet.

Enhver Trop

kan for et helt Aar slippe for Betalingen af det obligatoriske Abonnement — ved straks at lade sine Spejdere gaa i Gang med Abonnementstegningen.

Enhver Division

kan betale for de til Troppene rekvirerede Eksemplarer med Abonnements-Kuponer — gældende for 1 Krone pr. Stk.

Hele Kampagnen maa være gennemført i November Maaned.

Begynd derfor straks!

Gode Hjælpere.

»Vor Ungdom« har i det forløbne Aar haft en hel Mængde gode Hjælpere. Næsten alle Tropper har medvirket ved Tegningen af nye Abonnenter, foruden en hel Del Spejdere, som enkeltvis har taget Sagen op.

Saaledes har Korsør Trop indsendt Ordre paa 12 ny Abonnenter, Thisted Ordre paa 14, to Spejdere i Fredericia har tilsammen skaffet 35, Divisionschef Torry Gredstedt personlig 10, osv.

Den norske Spejderpatrulje.

»Bæverpatruljen« i Bergen, er dog langt forud for alle andre Spejdere i Arbejdet for »Vor Ungdom«s Udbredelse og bør være et Mønster for de danske Spejdere.

Dens 7 Spejdere har siden Nytaar, ved et ganske fortræffeligt Arbejde, tilsammen tegnet ialt 125 ny Abonnenter blandt de norske Spejdere.

Det er 125 Kr. i Provision, hvad en Spejderpatrulje kan ligge 14 Dage i Sommerlejr for!

Tag systematisk fat!

For at den her foreliggende Opave, Tegningen af 3 ny Abonnenter for hver Spejder, skal lykkes, maa Sagen gribes hurtigt og systematisk an.

Tropsføreren sammenkalder sine Spejdere, forklarer dem Sagen, paa lægger dem at interessere saa mange som muligt for Bladet og tegne Abonnenter blandt Slægt og Kammerater eller andre interesserede og meddeler dem en Indleveringsfrist.

Husk!

Nedenstaaende Kuponer afleveres i udfyldt Stand til Tropsføreren. Denne indsender det samlede Antal Kuponer til Divisionen som saa sender dem videre til »Vor Ungdom«s Eksp., Købmagerg. 26, Kbhvn., hvor de opføres som Tilgodehavende for Divisionen med 1 Kr. pr. Stk.

Ekspeditionen modtager kun disse Kuponer direkte fra Divisionerne.

Efteraars - Kampagnen 1917.

Det er vist de færreste af jer, der nogen Sinde har skænket det en Tanke, at det kostede Penge at drive et Korps, som Spejderkorps. I har nok vist, at der gik Penge med til Driften af en Trop og en Patrulje, at man ikke fik Telte for ingenting og at Lejrens Havregrød og Cacao ikke kom dumpende ned fra Himlen — men naar jeres Divisionschef en skønne Dag kom susende paa Motorcycle, har I betragtet det som noget, der var fuldstændig i sin Orden, — hvordan i Alverden skulde en Divisionschef ellers komme; og naar jeres Korps den første (eller om trent den første) i Maanednen for 25 Øre eller mindre lod jer faa et eget Blad i Haanden — et Blad som ingen anden dødelig kunde erhverve til den Pris — har I taget det paa nøjagtig samme Maade — selvfølgelig, hvad har vi ellers dette Korps til.

Det er meget godt, forstaar I — og jeg venter mig heller ikke, at I skal falde hen i Rørelse af den Grund — men jeg vil gerne have, at I skal forstaa, at vi ikke kan gøre den Slags for jer uden vi har Penge.

Forholdet er da ogsaa det, at der lige saa længe Korpsen har eksisteret har været Folk, der har

ydet os Tilskud baade ved den ene og den anden Lejlighed — og de har naturligvis gjort det, fordi de fandt, at Spejder-Sporten var god, naar den blev rigtig drevet, og fordi de gerne vilde gøre deres til, at I kunde faa ordentlig Besked om, hvordan I skulde bære jer ad med den.

Men nu har vi brugt disse gode Venner saa mange Gange, vi kan ikke blive ved at komme til dem, og desuden mener vi, at Spejder-Sagen er saa meget værd, at den fortjener, at hele Befolkningen støtter den.

Vi har derfor besluttet at afholde en Spejderuge fra 11.—17. Oktober og foretage en Indsamling over hele Landet, og denne Indsamling skulde gerne give et saadant Udbytte, at Korpsets Fremtid var sikret økonomisk.

Der bliver en hel Del at gøre med dette, men det meste af det klarer vi andre for jer — Korpsen og Divisionerne og jeres Tropsraad — men I kommer ogsaa til at tage en Haand med.

I maa give en eller anden Opvisning i jeres By, og der maa være Liv og Fart over den, saa Folk kan faa et ordentligt Indtryk af, hvad I laver —

Opvisningen i København.

For at give jer et Begreb om, hvad man kan lave ved saadan en Lejlighed, skal jeg fortælle jer hvad Spejderne i København tænker paa at arrangere.

De giver Søndag d. 14. Oktober en Opvisning paa Stadion.

I. Patruljeopvisninger.

1. Patrulje er Lejrpatr.

Alle Lejrpatr. stiller feltmæssigt sig med Lejrpatruljeudstyr. De kommer frem paa en Gang og slaar Lejr, bager Pandekager (til Tilskuerne), vasker Skjorter og lapper Bukser.

2. Patrulje. Kast med Redningsnet. Kunstig Aandedræt.

(Alle frem paa en Gang).

3. Patrulje. Hurtig og Fjernsyn. Første Hjælp.

(Alle frem paa en Gang).

Patruljerne uddannes under Træningen af Eksperter — Læge, Sømand, Livredningsmand, saaledes at Træningen bliver en fuldstændig Uddannelse for Patruljerne.

II. Særlige Opvisninger. —

Der finder Sted samtidig med Patruljeopvisningerne og giver ensten af hele Troppen eller af de Spejdere der er igen af Troppen, naar de 3 Patruljer er udtagne.

Arbejdende Værksteder, der illustrerer Arbejderne til Duelighedstegnene.

Signalering — paa Kommando. Haandbold.

Kærrekeersits.

Rytterturnering med Lanser.

Bygning af Bro, Hytter og Vindskærme.

Som I vil se er det et ret omfattende Program — og mere end en lille Trop kan præstere. Men en lille Trop kan udmærket sammensætte et Program, der selv om

det er i mindre Maalestok fortæller Folk akkurat det samme. Meningen med det hele er jo, at vi vil vise Folk, der interesserer sig for os, hvordan vi arbejder.

Hvorom alting er. Jeg glæder mig til at høre Beretninger om virkelig gode Opvisninger (fra de Folk, der har set dem).

1. Klasses Prøven.

Hvis I kan huske det, saa af-talte vi sidste Vinter, at vi skulde se at faa Fordringerne til denne 1. Klasses Prøve skærpet lidt — det drejede sig især om at faa fastslaaet, at den praktiske Prøve ikke var Hovedsagen, men at man for at opnaa denne Grad skulde kunne dokumentere, at man virkelig havde gjort noget for:

at efterleve Spejderloven i Praksis.
at skærpe sin Iagttagelsesevne.
at øge sin legemlige Kraft, sin Energi og Udholdenhed.
at blive praktisk.
at yde sin By og sit Land Tjenester.

I Overensstemmelse hermed er der gjort en Tilføjelse til 1. Klasses Prøven (Pkt. 12) — ellers er denne i Hovedsagen som før.

Tilføjelsen nævner kun den første af disse 5 Ting — og der er særlig tænkt paa det Vidnesbyrd, I faar fra jeres Hjem, jeres Skole eller Forretning —. De sidste 4 er især noget jeres Trop vil tage i Betragtning, og mener den ikke en Spejder opfylder disse Betingelser, vil den naturligvis slet ikke lade ham gaa op til Prøven.

Spejderen skal:

- 1) have været Spejder i mindst 1 Aar,
- 2) kunne svømme 100 m. (Har han Lægeattest for ikke at kunne taale at svømme, kan

Greve L. Brockenhuus-Schack

Som I vil have faaet at vide, har Grev Brockenhuus-Schack for nylig trukket sig tilbage fra Formandspladsen i vor Bestyrelse og i Korpsraadet.

I ved allesammen, at Grev Brockenhuus-Schack stedse har omfattet Jeres Arbejde med den allerstørste Interesse. I har mere end en Gang faaet synlige Beviser paa dette — baade ved Grevens Tilstedeværelse ved de større Foretagender, der har været i Korpsset, og de Præmier Greven baade den ene og den anden Gang har udsat for Jer — husk den pragtfulde Pokal, som »København« vandt ved Korps-Turneringen, og Greven har paa mangfoldige andre Omraader, hvori I ikke har mærket det, men hvor vi andre, der har arbejdet sammen med ham, har haft Lejlighed til at se det — gavnet jer ganske overordentlig og gjort en ikke ringe Indsats for at bringe Spejderbevægelsen frem her i Landet.

Vi skylder alle Grev Brockenhuus-Schack den største Tak for, hvad han har gjort for os.

C. Lembecke.

- Prøven erstattes med en tilsvarende Præstation i fri Idræt, valgt af Tropsførereren),
- 3) kunne afsende og modtage en Melding med Morse eller Toflag. 16 Bogstaver i Minuttet,

- 4) I ukendt Terræn følge en opgiven Vej 4 Mil til Fods, eller 8 Mil til Hest, paa Cycle eller i Baad. Ved Hjemkomsten afgive en tilfredsstillende, kort Rapport om Iagttagelser under vejs.

Turen skal helst strække sig over 2 Dage,

- 5) Beskrive og vise hvorledes han vil optræde ved 2 forskellige »arrangerede« Ulykkestilfælde. (Valgt af Tropsføreren mellem de i Spejderbogen Kap. XII nævnte Tilfælde — som altsaa alle skal kunnes),
- 6) Kunne orientere sig efter et Kort og finde Vej efter dette. Kunne finde Verdenshjørnerne uden særlige Hjælpemidler.
- 7) Kunne tilberede 2 Retter Mad under aaben Himmel (Tropsføreren vælger hvilke, efter at have opgivet 6 Retter, der skal kunnes), samt bage et Brød efter en af de i Spejderbogen Side 74—75 nævnte Metoder,
- 8) kunne bedømme Højder, Afstande og Antal med en Fejl, der ikke overstiger 25 pCt.,
- 9) kunne bygge en Hytte eller en Vindskærm eller væve en Madras,
- 10) have 1 Kr. i Sparebøssen, tjent ved eget Arbejde.
- 11) have hvervet en Rekrut og ført ham igennem Rekrutprøven.
- 12) kunne fremlægge tilfredsstillende Vidnesbyrd om at have stræbt at efterleve Spejderloven i Praxis.

Der maa ikke uden tvingende Grund foretages Afgivelser fra ovenstaaende og Divisionens Samtykke skal i saa Fald altid indhentes.

Plumben

Søm og Glasskaar

12,000 Cykler, der ikke punkterede.

Hvis hver af de smaa infame Tingester, vi fik tilsendt, var bestemt for en Cycle eller Motorring, har vi reddet 12,000 Cykler fra at punktere (stakkels Cycle-reparatører), idet vi fik tilsendt nøjagtigt

11,907 Ting

med tilsammen en Vægt af

89,75 Kilogram.

Men tro ikke derfor, at Landet er rensat for rustne Søm. Enkelte Patruljer har angivet Antallet af Kilometre paa deres Blanketter, og vi ser da af dem, at de 2760 Ting er opsamlet paa en Strækning af 24.15 km, saa formodentlig er næppe mere end 100 km rensede.

Men I ser af de ret store Tal, vi her har med at gøre, hvor mange Ting, der skjuler sig i Landevejens Støv, og I vil forstaa, at det ikke hører til Sjældenhederne, at Dyr træder den Slags spidse Genstande op i Hovene.

I gør en good-turn mod Dyr og Mennesker, hver Gang I fjærner blot een eneste at den Slags Ting;

og husk det nu: lad være at sove, selv om I gaar ud af den mest dødkedelige Vej. Chancen for at gøre andre en Tjeneste er altid til Stede, og hver Gang der er Lejlighed til noget saadant, saa husk Amerikanernes Valgsprog, som findes over næsten hver Kontorpuft i Amerika:

Do it now.

Gør det nu, bag efter er det for sent. Hav bestandig Tanken paa Dagens good-turn; derfor behøver I ikke at gaa saa vidt som den Spejder, om hvem Baden-Powell fortæller: »... en Spejder, der omhyggeligt anbragte en Bananskraal paa Fortovet, og som, da han blev spurgt, svarede: »Jeg gør en good-turn mod en eller anden Spejder ved at give ham Lejlighed til at gøre sin good-turn ved at fjerne Bananskraellen, for at Folk ikke skal glide i den« ...»

— — —

Naa, men vi skal se lidt paa Udfaldet af Konkurrencen:

Prøv

Melba

Cigaretten

Det store Sølvbæger.

2. Vesterbro Trops 4. Patrulje.

Patruljen har to Gange været paa Udflygt, men for Kortheds Skyld noterer vi begge Dages Resultater under eet.

Antal af Patruljens Spejdere: 8 + 1 Fører.

Antal af opsamlede Sager: 4662.

Vægt af opsamlede Sager: 37,0 kg.

De forskellige Sager fordeler sig saaledes:

Søm	1879
Hesteskosøm og Brodder ...	71
Staaltraad	891
Glasskaar	420
Diverse Jernsager	1140
Haarnaale	261

Sum: 4662

Det hele opsamlet paa Gaderne i Byens Udkant paa en Tid af 5 Timer — det er altsaa Folk, der har haft Øjnene med sig. Samtidig kan vi ikke lade være med, at komplimentere Patruljeføreren, Henrik Seydewitz, for hans nydeligt udførte Rapporter med Kortskitser.

Det lille Sølvbæger

1. Ribe Trop, hvid Patrulje.

Et glimrende Resultat af een — een eneste — Times Arbejde paa Villavejene ved Ribe:

Antal af Spejdere: 12.

Antal af opsamlede Sager: 1141.

Vægt af opsamlede Sager: 8 kg.

Udfaldet af Konkurrencen

er saa hermed bekendt, og paa de to Patruljers Vegne takker »Vor Ungdom« Hr. Grosserer Chr. S. Jacobsen for Præmierne, men

Resultatet af Konkurrencen

— det som Grosserer Jacobsen og vi ønsker os af denne Konkurrence — skulde være det, at I for Fremtiden aldrig selv kastede den Slags Ting tankeløst fra jer, men tværtimod samlede dem op, hvor I traf paa dem.

**Een Krone
for hver ny
Abbonent!**

Bed din Tropsfører
om et
Abonnement-Hefte

DANMARKS POPULÆRESTE
UGEBLAD

Læs hver Uge om
Knold og Tots
eventyrlige Bedrifter.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel
FIOLSTRÆDE 33 (Hjørnet af Nørrevold)

Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

A/S. FOTO-AMATØREN,

Nørrevold 64. Telefon Byen 3619

anbefaler sig med alt fotografisk Arbejde,
hurtigst, bedst og billigst.

Spejdere 2% Rabat

Spejdere 2% Rabat

Spejder-Litteratur

dansk og udenlandsk

Vor Frue Boglade

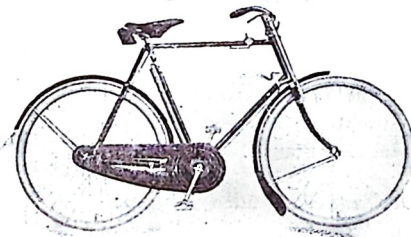
Nørregade 13

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd., Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahan af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8-10 = KØBENHAVN = Telefon 9832.

Kano-Spejdernes Sejls Norden om Sjælland

EN KANO-, JERNBANE-,
CYKLE- OG FODTUR

En herlig Tur til Trods for alle Uheld
og Vanskeligheder!

Jeg vil ikke netop paastaa, at den forløb særlig programmæssigt — men mod Havet i Oprør kæmper selv Kano-Spejderne forgæves.

Allerede paa Vejen til Spejderlejren i Hornbæk fik vi det at føle — d. v. s. naturligvis ikke Torry Gredstedts smaa Midtjyder, de og deres Kanoer gjorde jo deres Entré i Hornbæk pr. Jernbane, tog ligesom selve »Pærden« — ej heller Jens Hvass og Passburg Olsen, som dog »kanoede« lige fra København.

Derimod blev Kaj Danneskjold-Samsøe og Robert Frederiksen, der stak ud fra Hellerup om Eftermiddagen ved Femtiden, da de i den lyse Julinat gik over Nivaa Bugt i roligt Vejr, greben af Strømmen og ført halvvejs til Sverige.

Naa, disse smaa Forhaandsskærmydsler var jo intet mod det, der senere skulde komme.

Da Spejderstævnet i Hornbæk sluttede, drog Landkrabberne paa Fodtur, og Kanomændene stak »til Søs«, hvis man kan kalde det saaledes, naar man skal holde sig indenfor 100 Meter fra Land. Jeg er overbevist om, at enhver af Kaptajn Høyers »rigtige Søspejdere« vil se med Foragt paa den Slags underlige Amfibier af »Søfolk«, der skal holde sig indenfor de 100 Meter (naa — heldigvis har man da baade Vind og Strøm at skyde Skylden paa!).

Det var Mandag den 16. Juli, at den lille Kano-Eskadre stak i Søen for efter Programmet at gaa Norden om Sjælland og om Aftenen støde til Vandrelejrens Spejdere i Tisvilde.

Men ak — efter en voldsom, men haablos Kamp mod Elementernes Rasen maatte vi opgive at naa Tisvilde den Aften. Alt syntes at have sammensvoret sig mod os — ja, vi var saamænd ikke kommen mere end en Mils Vej Nord for Hornbæk, saa blev vi udsat for en

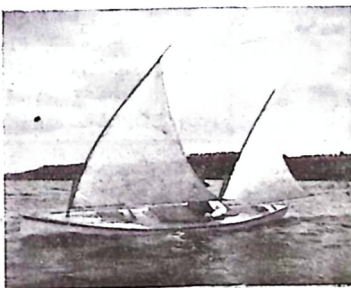

af de frygteligste Farer, som Søfolk kan komme ud for. Du har sikkert, kære Læser, hørt om den uimodstaaeligt lokkende Sirenesang, der saa ofte har draget brave Søfolk i Døden.

Den hørte vi allerede her paa vor første Søfærd en Mil Nord for Hornbæk, og »Pærden« var den første, som blev hildet af dens Sødme. Han padlede med rasende Fart imod Land, og kort efter saa vi ham svinge med Armene og vifte, at vi skulde komme i Land.

Da vi kom nærmere opdagede vi, at de søde, besnærende Lyde kom fra en stor Grammafonotragt, der uimodstaaeligt lokkende sang om dampende Kaffe og lækre Wienerbrød, og da vi bag ved Tragten fandt Hr. Forlagsboghandler Steen Hasselbalch, der var eet stort Smil, maatte vi naturligvis overgive os.

Her traf vi ogsaa Premierløjtnant Torry Gredsted med sine smaa Midtjyder af Landkrabbeafdelingen. Stor var Gensynsglæden mellem disse og de to midtjyske Kanomænd. Man sang paa staaende Fod »Jylland mellem tvende Ha-

For fulde Sejl i Kattegat.

Alle Kanoerne paa disse Billeder er lavet efter Anvisningen i »V. U.«

ve« efterfulgt af Sangen om »den brave jyske Spejder« med særligt Eftertryk paa jyske.

Med største Besvær fik vi efter et langt, fornøjeligt Hvil her hos »Kahytten« elskværdige Beboere løstrevet os for atter at sætte Kursen mod Nord.

I stærk Modvind naaede vi Nakkehoved, men her blev Vinden til Storm, og vi fik en voldsom Regnbyge.

Kattegats vældige Bølger skyllede med skumklædte Toppe ind over vore syv smaa Baade, og kun med store Anstrengelser naaede vi ind til Gilleleje. Paa den anden Side Læmolén gik der en saadan Sø, at vi maatte opgive at naa Tisvilde den Aften.

Som gamle Spejdere tog vi Situationen med godt Humør. Vi lavede os en god Middag, foretog derefter Smaature opad Søborgkanalen og gjorde os paa anden Maade Livet behageligt i Gilleleje den Aften.

Hele næste Dag var i høj Grad udenfor Programmet. Om Morgen gik der Bølger, som umuliggjorde al Kanosejlsads. Vi besluttede da at tage med Toget til Frederiksværk og fik vore Kanoer vel anbragt i en Godsvogn. Den kom imidlertid ikke som beregnet med Toget 11,25, men først med Toget 5,25 om Eftermiddagen, og da vi naaede til Hillerød maatte vi bringe Kanoerne om Bord i en rædsom »Gris« af en Privatbane, der havde saadan et Dukkelokomotiv, at den ikke kunde paatage sig at tage en ekstra Godsvogn med til Kanoerne.

Saaen gik det til, at vi spildte hele Tirsdagen og først Onsdag Formiddag naaede med Toget til Frederiksværk.

Naa, vi havde det naturligvis rart i Hillerød saa vel som i Gilleleje, og den elskværdige Stationsforstander i Hillerød installerede os i en lækker 2. Klasse Kupé for Natten.

Endelig om Onsdagen fik vi en pragt-

En Kano-Flotille.

fuld Kano-Dag — den bedste paa hele Turen.

I Vindstille padlede vi over det dejlige, spejlblanke Vand fra Frederiksværk til Lynæs, hvor vi gik i Vandet, tog Solbade og spiste Middag. Herfra havde vi rask Sejls til Nordenvind til Rørvig — et ganske herligt Syn var det at se de syv slanke, smaa Baade, som vi hver især selv havde bygget, med de smaa, hvide Sejl bugnende for Vinden stryge over Fjorden.

I Rørvig nød vi atter godt af det Gæstevenskab, som Spejderne i saa rigt Maal kan glæde sig ved paa deres Ture. Vi blev inviteret til Aftensmad hos en Slægtning til en Deltagerne.

Rørvig er iøvrigt et ganske dejligt Sted, rent bortset fra, at der skulde være Bal et vist Sted den Aften, men skønt vi pludselig var blevet saa mærkværdigt kritiske overfor Vejr og Vind, kunde vi jo ikke nægte overfor os selv, at det var et bandsat prægtigt Vejr at sejle i, og »Pærdens« kommanderede naturligvis Afgang.

»Pærdens!« Jeg glemmer jo ganske at fortælle hvem »Pærdens« egentlig er. Men en intelligent Læser vil sikkert have gættet, at »Pærdens« betyder »Kano-Eksperten«, og en opmærksom Læser af »Vor Ungdom« vil vide, at Kano-Eksperten er Premierløjtnant Palslev, efter hvis Anvisninger i V.U., Spejderne har bygget deres Kanoer, og under hvis Ledelse denne Tur blev foretaget.

Naa, »Pærdens« kommanderede altsaa Afgang, og Vinden havde vendt sig saa belejligt, at vi for fulde Sejl i hyldende Fart kunde stryge mod Nord rundt om Skanshage og Korshage ud i Kattegat.

Vi fortsatte baade i Halvmørke og i Mørke; thi vi skulde jo den Aften naa Lumbsaas paa Sjællands Odde, hvortil Vandrelejren imidlertid var naaet.

Midt i Nyrup Bugt var vi allerede adskilt i tre Grupper. De to ankom til Lumbsaas-Lejren i god Behold og i rædsom Skylregn — men den tredje, Kaj Danneskjold og Passburg Olsen, var den næste Formiddag (Torsdag) endnu ikke naaet Lejren. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvordan vi tilbragte denne Dag. Den gik udeluk-

kende, d. v. s. næsten udelukkende — forskellige rare Indbydelser til Frokost, Eftermiddagskaffe og Middag ser jeg nemlig bort fra — med Eftersøgning af de forsvundne. Vi foretog Ekspeditioner til Lands og til Vands, og vi telefonerede det halve Sjælland over, men intet Steds havde man hørt eller set noget til dem — kun jeg gik med min skumle Mistanke, og den turde jeg slet ikke komme frem med.

Den Nat sov vi i rigtige Senge — med Lagener! Vor venlige Vært havde ladet rede op til os paa Gulvet i en lille Trævilla. Men Fredag Morgen kom Bageren i Lumbsaas løbende og bragte os den glædelige Meddelelse, at de »forulykkede« var ankommet til Pindal ved Sejrs Bugt, hvortil Vandrelejren var naaet.

Vi transporterede nu vore Baade over Sjællands Odde, stak i Søen i det dejligste Solskin og naaede to Timer efter Pindal i Brandstorm. »Pærdens« lod straks sende Bud efter de forulykkede, men de var atter forsvundet, denne Gang pr. Cykle — og deres Baade havde overhovedet ikke været der.

Imidlertid blev vi indfanget til Eftermiddagsthe paa Sanatoriet, og vore Værter var saa elskverdige, Smørrebrødet saa talrigt, og Stormen udenfor saa voldsom, at vi nær havde givet efter og var blevet der om Natten.

Men ved Aftensmaden blev vi klar over, at det var nødvendigt at bryde op samme Aften for at naa Vandrelejren i Jyderup, hvor den skulde slutte næste Morgen.

Her fik vi Forklaringen paa de to Herrer gaadefulde Forsvinden. Danneskjold var kæntræt i Nyrup Bugt, hvorefter de begge var gaaet i Land, og da de ikke kunde se os andre sejle forbi, fik de den Tanke, at vi var vendt om og gaaet ind til Rørvig. Da de for gæves havde spurgt efter os i Rørvig, traf de en bekendt, som gav dem Kvarter for Natten. Om Torsdagen sejlede de ind i Isefjord til Frederiksberg-Spejdernes Lejr i Stokkebjerg Skov, hvor de laante et Par Cykler. De lod sig nu sejle til Holbæk og cyklede derfra til Pindal.

Saaledes lyder Beretningen om de to gæve Kanomænds forunderlige Eventyr. Men den Dag i Dag kan jeg ikke begribe, hvordan d'Herrer har kunnet fæste Lid til den Tanke, at vi andre skulde være vendt om og gaaet tilbage til Rørvig, hvor der var Bal et vist Sted den Aften.

I Løbet af Lørdagen spredtes vi for alle Vinde, til Lands og til Vands, pr. Jernbane, Skib eller Cykle.

Pen & Co.

Kanoerne lavet i Sløjdtimerne af Elever fra Holte højere Almenskole

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

TELEFON 5506

GRUNDLAGT 1875

CHRISTIAN THORSEN, ØSTERGADE 23

MAGASIN FOR ELEGANT

BØRNE-KONFEKTION FOR PIGER OG DRENGE

I STORT UDVALG

Jernbane-Røveriet

Af ALFRED JUDD

En dristig Plan.

Tropsfører Brun kigede ud i Nat-
ten gennem Kupévinduet.

»Vi passerer Egeskovene nu, saa er
vi snart ved vort Bestemmelsessted.«

De tre Patruljer skulde ud at til-
bringe fjorten Dage under Teltlære-
det; de var kommet med et senere Tog
end beregnet, og Natten var ved at
falde paa.

»Der er Signalhuset«, bemærkede
Sven Brandt, »det er min Fætter, der
betjener det. Vi maa op at se det en
Dag; saadan en Signalstation er væl-
dig interessant, og —«

Han naaede ikke videre i sin Tale.
Et Sted forude lød der et Brag. Vogn-
nen, hvori de sad, løb lige ind mod
den foregaaende. Spejderne paa den
bageste Bænk faldt over mod de an-
dre, og midt i al den Forvirring hørte
de et Fald og en Knasen agter for
Toget.

Toget holdt nu helt stille; man hørte
Lyden af Døre, der aabnedes og knal-
dedes i, af Vinduer, der blev smækket
ned.

Tropsføreren fik Øje paa Togføreren,
der hastede forbi med en Lygte og
raabte for at faa at vide, hvad der var
i Vejen.

»Noget paa Linien,« lød et Svar,
rimeligvis fra Lokomotivføreren. »Har
De opdaget noget?«

Det havde Togføreren øjensynligt.
Han standsede ved den tredje Vogn,
bukkede sig ned og lod Lygten lyse
ind mellem Hjulene.

Brun var imidlertid staaet af Toget,
og Spejderne ligeledes efter Førerens
Ordre. De skyndte sig hen, hvor Tog-
føreren stod.

Med den ene Ende under Svellen
og presset mod Skinnen laa en Jern-
løftestang af den Slags, som Banearbej-
derne bruger. Lokomotivhjulet havde
kastet den til Side og derved forhin-
dret en Ulykke.

»En ondskabssfuld Streg«, bemærkede

Togføreren, »den kunde lige saa nemt
have kastet os af Sporet. Som det nu
gik, er Ulykken ikke stor.«

»Vi hørte et Fald og en Knasen ag-
ter ude«, indskød Brun. »Hvad var det?
Kan vi være til nogen Hjælp?«

»Det tror jeg egentlig ikke. Det var
en Kasse med Slinger, og den er tril-
let ned ad Dæmningen.«

Disse Ord blev først modtagne som
en Spøg, skønt det i Virkeligheden for-
holdt sig saaledes.

En gennemhullet Kasse, der inde-
holdt indiske Slinger, var sendt med
Toget. Lufthullerne i Kassen var imid-
lertid saa store, at man ikke turde have
Kassen inde i Pakvognen, og den var
da blevet spændt bag paa Vognen.

Ved det stærke Stød var Baandene,
der bandt Kassen, bristede, og denne
var slynget ned ad Dæmningen. Det
var med blandede Følelser, at Passa-
gererne nærmede sig dette Sted, hvor
Togføreren med sin Lygte kastede Lys
over Kassens Skæbne. Kassen var gan-
ske søndret, og med største Forsigtig-
hed nærmede man sig Resterne. Der
var ikke Antydning af Slinger hver-
ken i eller omkring Kassen.

»Underligt, at Folk kan finde paa
saadanne Ting, som her med Løftestan-
gen«, bemærkede Føreren.

»Mon der da ikke var nogen Hens-
sigt med at stoppe Toget?« spurgte
Brun, »De kan ikke tænke Dem en eller
anden Grund?«

»Nej. Med mindre! Saa skulde da —«
og afsted var Føreren. Tropsføreren
Ord syntes at have mindet ham om
noget. Med et Par Spring saa man Tog-
føreren sætte op ad Trinbrætterne og
ind i sin Kupé.

Straks efter kom han ud igen. Hid-
til havde han været ganske rolig, nu
var han bleg, og Ophidselsen talte ud
af hver af hans Bevægelser.

»Tyver! Tyver! Derfor skulde To-
get standses; Halvdelen af Jernværkets
Penge er stjalet!«

En spændende Jagt.*

I Togføreren Kupé havde der ligget
to Læderposer med tilsammen 4000 Kro-
ner, og den ene af disse var for-
svundet.

Der var kun faa Passagerer med To-
get, og de syntes alle hævet over en-
hver Mistanke.

»Naa, Toget maa jo videre, og jeg
med det, men bedst var det jo, hvis
der kunde blive nogen og eftersøge —«

»Det skal vi tage os af,« sagde Brun
til Togføreren, »det er netop Arbejde
for os. Vil De saa se efter, at vor Bag-
gage kommer af ved næste Station.«

Kupédøren blev smækket i, et Fløjt,
og Toget var atter i Gang.

»Brandt, Manden i Signalhuset, kan
maaske hjælpe Dem,« var Føreren Ord,
idet han sprang op paa Toget. Ud af
Vinduet raabte han: »Spørg ham, om
David stadig opholder sig i Nabolaget!«

Brun og Spejderne gik straks til Sig-
nalhuset og fandt Brandt staaende læ-
net til Rækværket ved Trappen, der
førte op til Huset.

»Hr. Brandt, formoder jeg,« spurgte
Tropsføreren, da de var kommet over
Skinnerne.

»Javel, Herre,« svarede denne, og da
han fik Øje paa sin Fætter: »Goddag,
Sven; du her!«

»Ja, det er jo en kedelig Historie,«
vedblev Tropsfører Brun. »Et Tilfæl-
de, at Tog og Folk ikke blev mast.
De var her i Huset, før Toget kom,
ikke?«

»Jo.«

»Og De lagde ikke Mærke til noget usædvanligt?«

Brandt rystede paa Hovedet.

»Hm! Vi har lovet at foretage en Eftersejning, og der er jo ingen Tid at spille. Har De Mistanke til nogen bestemt? Togføreren nævnte en vis David. Hvad mente han med det?«

»David«, mumlede den anden, og der var en lille Pause, inden han gik videre. »Ja, David var ansat ved Gods-ekspeditionen. Han blev afskediget og har siden stadig talt om at ville hævne sig. Han lusker om her i Nabolaget, og lige nu til Morgen fortalte han mig, at han sov i Blokhuset ude i Ege-skovene.«

Tropsførerens Interesse var vakt, og nogle hastige Spørgsmaal overbeviste ham om, at der skulde søges efter David uden Tøven. Hyttens Beliggenhed blev beskrevet, og man begav sig straks paa Vej.

»En tætbegyget, kraftig Fyr, med en let Haltens«, var den Beskrivelse af David, som Spejderne fik med. Alle tre Patruljer gik ind i Skoven og bevægede sig frem med Forsigtighed.

Det var en klar, skylos Aften, og det var let, selv mellem Træerne, at komme frem uden at snuble.

»Spred jer!« hviskede Brun efter en ti Minutters Tid. »Vi maa være nær ved Stedet nu. Ja, her er Hovedstien, som Brandt beskrev — her er det!«

Førend de anede det, var de ude ved den ventede Lysning i Skoven; en pludselig Støj naaede deres Ører. Ud fra det lange, mørke Blokhuss sprang en Skikkelse og forsvandt i Mørket mellem Træerne paa den anden Side.

»Han er væk«, var det almindelige Udraab, og alle styrtede over Lysningen.

Hvis Skikkelsen var David, saa lod det, at han haltede, ikke til at genere hans Bevægelsesfrihed, for han styrtede af Sted i en rasende Fart et godt Stykke foran sine Forfølgere.

»Fremad, Dreng, fremad,« ivrede Førereren. »Han maa ikke slippe fra os!«

Den sidste Mulighed øgedes med hvert Sekund. Spejderne var et Øjeblik uenige om Retningen, og der maatte stoppes op et Sekund for at afgøre det.

»Til venstre, over Højen,« raabte Førereren. »Bare fremad. Knud stik i Forvejen, hvis du kan!«

Knud — Patruljefører for Rævene — var langt den bedste Løber. Og han var allerede nede ad Højen, førend de andre var paa Toppen.

Men Knud mistede Farten af Sporet og løb i Blinde. En brat Drejning til venstre bragte ham ud af Skoven lige i rette Øjeblik. Han var ude paa en Hedestrækning, og den forfulgte næsten strøg op ad ham.

Nu var det en Jagt. Vildtet havde lange Ben og forstod at bruge dem; og det lod til at kende Terrænet. Han førte Knud ned over en lyngklædt Bakke, over et mudret Vandløb; videre op gennem spredt Ungskov. Manden drejede af pludseligt, snart til een Side snart til en anden for at ryste sin Forfølger af sig. Knud var nu sikker paa, at den anden var ved at opgive det.

Aandeløse hastede Forfølgeren og den forfulgte over den stenede Grund, og pludselig stoppede den forpustede Mand brat og svingede rundt. Knud løb lige i Armene paa ham.

Hvad der nu fulgte, kan næppe kaldes en Kamp. Knud greb hurtigt for sig, men blev holdt i Arms Længde ud fra den anden. De vaklede frem og tilbage nogle Sekunder. Spejderen blev løftet op og kastet til Jorden.

Knud finder et Spor.

Knud faldt haardt og slog sig slemt, og da han endelig fik rejst sig op, var den anden ude af Syn.

Knud saa sig om for at orientere sig. Et halvt hundrede Meter fremme var den sorte Linie af en Hæk. En mørk Skikkelse masede sig igennem og skyndte sig ned over Skraaningen.

Den nyankomne nærmede sig uden at se hverken til højre eller venstre og passerende Knud ikke ti Skridt fra, hvor han laa sammenkrøbet.

Knud holdt Vejret og anspændte sine Øjne, for Manden bar en lille Læderpose, og Knud vidste jo, at de stjaalne Penge havde været gemt i en saadan. Skikkelsen styrede mod Skraanings Højdepunkt og forsvandt i Mørket, men hurtigt og forsigtigt sneg Spejderen sig efter.

De spredte Grupper af Buske blev færre og færre, saa Knud var nødt til at holde sig tilbage for at være i Skjul. Endelig standsede Skikkelsen og lagde

sig fladt paa Maven ved et Gærde. Spejderen saa ham løfte Armen, og Posen, som han bar, blev slynget langt bort.

Knud hørte et svagt Plask, og saa vidste han Besked. Skikkelsen, han iagttog, laa altsaa højet over Lergraven, som for Tiden var fuld af Vand. Læderposen, der rimeligvis var tom, var blevet kastet deri. »Lergraven! altsaa maa vi være nær ved Havet«, tænkte Knud.

Denne Slutning viste sig at være rigtig. Han kunde tydeligt høre Havets Dønninger — og var ærgerlig paa sig selv over, at han ikke havde hørt det før.

Da den ukendte gik over Bakkekammen, tegnede han sig et Øjeblik skarpt mod Himlen — længe nok til at Knud kunde genkende ham. Det var den unge Johnson, en Søn af Fyrermesteren paa Fyrtaarnet.

Knud havde en god Hukommelse for Ansigter og Skikkelser, og den unge Fyr havde engang vist Spejderne Fyret. Nu forsvandt han over Bakkekammen, og skyndte sig af Sted ned til Havet.

Til venstre lyste en rød og en grøn Lygte; det var fra Havneindløbet. Til højre sendte Fyrtaarnet sit Lys ud over Havet og et Virvar af forrevne Klipper.

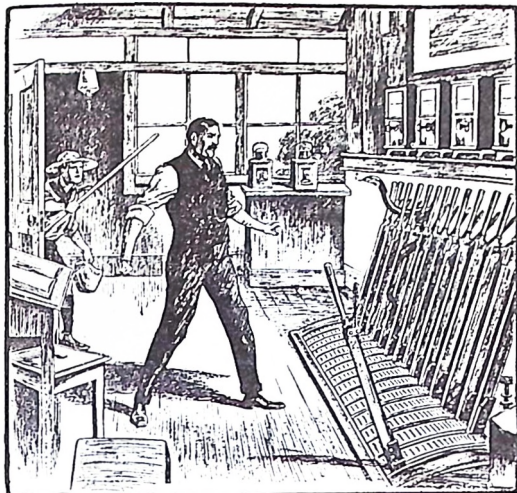
At Johnson havde til Hensigt straks at vende tilbage til Fyret, kunde der ingen Tvivl være om; og Spejderen vidste, at det var umuligt at gaa langs Kysten undtagen ved Lavvande. Vands det var allerede nu steget højt, og han saa da ogsaa Manden gaa et Stykke, standse og saa vende tilbage til en Baad, som han skød i Vandet.

Knud fulgte Baaden med Øjnene, til den forsvandt i Mørket, saa lod han sig glide ned fra sit Skjulested. Hvad havde denne unge Mand at gøre med Røveri. Han (Knud) maatte for alt se at faa dette opklaret.

Da han ingen Baad kunde finde, skyndte han sig over Klipperne mod Fyret. Hans Stav var ham til uvurderlig Nytte, og han var glad ved, at han havde beholdt den hos sig under Følgesels. Knud var ingen god Svømmer, men Bevidstheden om, at han dog kunde svømme noget, hvis Fodfæstet skulde svigte, gjorde ham sikker paa sin Vej over den Havarm, som adskilte Øen med Fyrtaarnet fra Fastlandet.

Langsomt, i Vand til Knæene, kæmpede han sig over og op paa den stejle,

.... en stor,
sort Slange
havde snoet
sig om et af
Haandtagene

forrevne Klippeø. Et Øjeblik standsede han for se til sin Lygte, som han bar i Bæltet. Den var stadig tør.

Baaden, formodede Knud, vilde lande paa den jævne Nordkyst. Derovre fra lød et gennemtrængende Fløjt.

Spejderen sneg sig om til Nordkysten og mavede sig frem. Lige neden for ham havde den unge Johnson lige trukket Baaden op, og en anden Mand stod nede ved Enden af den zigzag-formede Sti fra Taarnet.

Denne Mand var Fyrmesteren.

»Naa,« sagde han, »havde Brandt nogen Besked?«

I Stedet for Svar overrakte den unge to Lærredspose til sin Fader.

Der var en kort Pause.

»Hvordan gik det for sig?« spurgte den ældste med Ophidselse i Stemmen.

»Ganske som Brandt havde arrangeret det. Toget standsede, og der var en Faren frem og tilbage langs Banelegemet. Brandt slap let ind af Døren paa den anden Side og fik en af Poserne med Pengene.«

»Og saal«

»Ja, saa laa jeg jo i Skjul bag Signalkassen og ventede. Der var nogle Spejdere med Toget, og de blev for at se, om de kunde gøre noget. Brandt ledte dem paa et galt Spor i Egeskovene, og saa stak jeg op til Brandt.«

»Og du er sikker paa ikke at være blevet set?«

»Ganske sikker. Pengene er i de to smaa Poser, du staar med i Haanden.

Den tomme Sæk tog jeg med til Lergravens og smed den ud deri.«

Mere kunde Knud ikke høre. Men han havde ogsaa hørt nok. David var uskyldig i dette, og det var Brandt, der havde udført det med disse to Johnson som Hjælpere.

De to Mænd gik op ad Stien, men Spejderen blev liggende i sit Skjul, til Lyden af deres Fodtrin forsvandt. Saa begav han sig paa Hjemturen.

Men Floden var inde og Tilbagevejen var afskaaret, hvilket betød, at han maatte blive paa Stedet i flere langsomme Timer.

Gengældelsen.

Paa det højeste Punkt i Nabolaget var der lige blevet tændt et stort Baal.

Det havde været en Aften fuld af anstrengende Undersøgelser. Hvad var der blevet af Knud? Der var allerede forløbet adskillige Timer, og endnu var han ikke kommet tilbage. Tropsfører Brun var begyndt at blive urolig.

Kogegrej og andre nødvendige Sager var blevet hentet fra deres Bagage paa Stationen, og medens de mindste og mest udmattede sov i Blokhuset, var de øvrige delt i fire Eftersøgningspatruljer. De blev tilbage paa Højen for at holde Baalet vedlige.

Sven, der var en af disse, kastede af og til et Blik rundt i Horisonten, og navnlig Fyrtaarnet tilttrak sig hans Opsmærksomhed. Pludselig sprang han op.

Var det Indbildning? Nej, umuligt. Troppen havde sit eget System af Lys-signal, og ved Foden af den fjerne Klippe med Fyrtaarnet bevægede et Lys sig paa en for Sven kendt Maade.

Kunde det være Knud? Han rev en glødende Gren fra Baalet, gik nogle Skridt til Siden og bevægede den glødende Gren op og ned i to hurtige Bevægelser. Det betød: Ja.

Saa kom Spørgsmaalet:

»Er du Spejder?«

Sven svarede med de tidligere omtalte Bevægelser.

Meldingen paafulgte straks — roligt, hvert Tegn tydeligt for sig. Og her er, hvad Sven læste:

»Jeg er Knud. Manden, der standsede Toget og stjal Pengeposen, er Signalmanden Brandt, og Pengene er nu her hos Fyrmesteren. Er det forstaaet?«

Et Øjeblik stod Sven uden at kunne svare. Saa tog han sig sammen og signalerede.

»Ja!«

Erik ventede stadig for at se, om der kom mere, men Lyspletten forsvandt og viste sig ikke igen.

Saa saa han hen til sin Kammerat, som stadig laa og døsede ved Baalet. Han vidste intet om, hvad der var foregaaet.

Signalmanden Brandt — hans egen Fætter — var den skyldige! Det var utroligt. Og dog, Knud vilde ikke være kommet med den Beskyldning, med mindre han havde god Grund til at gøre det. Sven følte, at han maatte tale med sin Fætter straks — førend nogen anden.

Spejderen ved Baalet vaagnede og satte sig over Ende.

»Se der«, han pegede mod Øst, »det begynder at dages.«

»Ja«, svarede Sven og betvang sin Ophidselse. »Endelig Morgen. Vi maa se at faa lavet noget Morgenmad; de andre maa snart være tilbage.«

Der var sat en stor Gryde Havregryn i Blød om Natten, og Gryden blev nu sat over Ilden. Men hele Tiden tænkte Sven paa Meldingen, han havde modtaget, og som han intet nævnede om. Vejen fra Højen her og til Signalkassen kunde gøres paa ti Minutter; men hvorledes forklare sin Forsvinden?

Nu havde han det! Han fyldte sit Kogekar — begge Spejderne havde forøvrigt spist — med Havregrød.

»Jeg stikker lige over med det til min Fætter i Signalhuset«, forklarede han. »Du har vel ikke noget imod at være alene saa længe. Jeg er tilbage om et Øjeblik.«

Han ventede ikke paa Svar, men styrtede blot af Sted. Ved Foden af Højen hørte han Stemmer; det var de andre, der kom tilbage, men han løb videre, uden at de opdagede ham.

Da han nærmede sig Banelinien, hørte han en gennemtrængende Fløjten, og da han kom ud af Skoven, saa han et Tog, der var standset af et Signal, skønt Signalet længere fremme viste fri Bane.

Sven løb over Skinnerne og hen imod Signalhuset, som var indhyllt i Morgendisen. Var hans Fætter maaske ikke paa sin Plads?

Drengen løb op ad Trappen, rev Dø-

ren op og — løftede sin Stav med et Skrig.

Midt paa Gulvet stod Brandt foran Rækken af Haandtag, og snoet om en af disse var den Genstand, som forskrækkede Sven.

Det var en lang, sort Slange med fladt Hoved og stikkende Øjne.

Sven huskede nu pludselig paa den Kasse, som var rullet ned ad Skraaningen ved Togstandsningen om Aftenen. Her var utvivlsomt en af de Slinger, lokket til af Lyset og Varmen fra Huset, og Brandt ventede nu paa at flytte det Haandtag, hvorom den snoede sig.

Heldigvis var Spejderen forberedt til denne Hændelse. Han stillede den stædigt dampende Havregrød paa Gulvet nær ved Slangen. Listen lykkedes. Slangen krøb ned paa Gulvet og nærmede sig den dampende Føde.

Brandt drejede Haandtaget ned, og det utaalmodige Tog kunde fortsætte sin Rejse. Saa vaklede Signalmanden tilbage til sin Stol, hvid som en kalket Væg. Sven skyndte sig over til ham og opdagede et Par smaa Mærker paa højre Underarm.

Gengældelsen havde allerede naaet Brandt. Uden at han havde vidst af det, havde Slangen snoet sig om det første Haandtag, og da han drejede det ned, var Dyret faret op og havde bidt ham. Inden Sven kunde faa sagt et Ord, var hans Fætter segnet bevidstløs om.

Brandt kom imidlertid over Forgiftningen og aflagde fuld Tilstaalse. Under Forvirringen ved Togstandsningen, var Brandt gaaet ind i Kупeen fra den modsatte Side af, hvor Folk var, og havde stjalet Posen.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12-5½.

Nørrejske Division.

Skive Trop. 18. August. Marchtur til Level og Flyndersø.

26. August. Cykeltur til Fangelejren ved Hald.

Troppen er iøvrigt i Gang med Nælsdeplukning.

Nykøbing M. Modtaget som Gave fra Danmarkssamfundet et smukt Flag komplet med Stang og Bandoler.

Good turns: En 7-Mands Patrulje opsamlede den 19. August paa en Strækning af 12 km. 941 Stykker Glasskaar og 1443 Søm, Skruer etc. fra Kl. 1½ til 8 Aften.

Thisted Trop afholdt den 14. September sammen med Nykøbing Trop en Terrainøvelse i det nordlige Mors.

Nykøbing Trop er uden Tvivl den flittigste af samtlige Divisionens Troppe,

den har i Sommerferien bl. a. foretaget en Cycletur, der, da den baade var lærerig, interessant og billig, skal skildres her.

Starten foregik under Tropsfører Beck's Ledelse fra Nykøbing Søndag d. 17. Juli, idet alle Deltagerne færgedes over til Glyngøre af en Østersbaad, og herfra satte Cyclisterne Kursen mod Skive, hvor første Ophold gjordes ved Middagstid. Senere fortsattes til Viborg, men de tungtpakkede Cykler og Stommen sinkede Marchen, og ved 5-Tiden rastede Troppen i Dommerby og kogte. Her paa Aftenen passeredes Fiskbæk, hvor Proprietær Wilh. Hansen, Ørredgaard, gav Troppen en elskværdig Modtagelse og Tilladelse til Teltslagning.

Mandag d. 18. besaa Spejderne Viborg Domkirke og cycledede forbi Krigsfangelejren ved Hald til Bækkelund, hvor Divisionens Chef inspicerede Styrken.

Dagens good turn var Forbinding af en Skovhugger med et Øksebug i venstre Haand.

Om Tirsdagen aflagdes en Visit i Hald Ruiner og — lykkelige Dreng — alle medvirkede i en Film som var under Optagelse. Efter en Rotur kørte Troppen gennem Dollerup Bakker — over Lysbøj til Kjellerup, hvor 3. Lejr etableredes, og fortsatte næste Morgen til Silkeborg. Paa Grund af daarligt Vejr modtog Troppen en Invitation fra Proprietær Mikkelsen, Vester Kejlstrup, til at ligge over en Dag paa hans Gaard og blev godt beværtet. Om Aftenen var der Lejrbaal for Gaardens Folk.

Men Fredag d. 20. gik Turen via Ludvigslust til Himmelbjærgtet hvis Bestigning fejredes med Chocolate arrangement i Forvejen af gæve Nykøbingensere.

I øsende Regn, der til Slut tvang Troppen til at ty ind i en Gaard om Natten, naaedes om Lørdagen Aarhus. Pr. Damper og Cycle gennemstrefede Spejderne Aarhus og Omegnen og fortsatte over Ørnereden og Moesgaard til Hammel. Her teltedes hos Godsforvalteren paa Frijsenborg, som viste Troppen baade Slottet og Park med Damsløzinger i Løbet af Mandagen.

Om Tirsdagen gik det for Alvor hjemad, Nattelejren laa tæt ved Viborg og Onsdag Aften d. 25., Kl. 8, rullede Troppen igen ind i Nykøbing.

I Ruinerne.

Der skete intet større Uheld under Vejs, og Turen inclusive Fornøjelser, Sejlads og Cycleudgifter kostede 13 Kr. i de 10 Dage.

Midtjyske Division.

Den 8. August trak Silkeborg sin Kærre frem og tilbagelagde Vejen til Aarhus saa hurtigt, at de allerede var ved Damperen Kl. 5 Morgen; den 10. ankom 1. Silkeborg, 2. Aarhus og Resten af 1. Aarhus med første Knebelbaad, og alle Deltagerne ialt 75 stod Kl. 9 opmarcherede ved Isgaard i øsende Regn. Den staaende Lejrbefaling blev oplæst, og Divisionschefen gennemgik forskellige Forhold indenfor Lejren samt konfiskerede 1 Pd. Chokolade.

Efter ca. 1 Times Forløb marcherede Troppene ned til det ideelle Lejrterrain ved Stranden, og i Løbet af Formiddagen rejstes den uforglemmelige Lejr Øst for Plantagen. I Plantagen fandtes Brænde og en udmærket Kilde, der ikke kunde give noget Vand.

Om Eftermiddagen byggedes Koge-

steder af Sten og Blaalér, særlig skal fremhæves Hinnerups, uden hvilket Sergeant Olsens glimrende Kaffe ikke var blevet til, ligeledes Hinneruppernes Spisestue. Der rejstes Flagstang, graves des Latrin og gjordes smaa Forberedelser til de selvlavede Genstande. Til Køjs Kl. 10 — medens Vagten vaagede over alles Sikkerhed og ikke fik hentet Vand til næste Morgen.

Lørdag den 11. blæstes Reveillen Kl. 6, og Dagen indlededes med en Dukkert over hele Linien; Morgendrik (Kakao). Om Formiddagen havde vi allerede det første Besøg fra Aarhus — samtidig skal bemærkes, at vi under hele Lejrperioden havde jævnt rigelig med Lyn, Torden og Regn — men til Afveksling var det ogsaa rigtig grinagtigt.

Som Lejrvagt afløste Hinnerup, der straks gik i Gang med at rejse Skiver til Bueskydningen, hvorpaa Træningen til Konkurrencerne begyndte. Den med saa megen Mystik omgivne lagttagelseskonkurrence indlededes af Silkeborg — Kl. 5 Em. Badning og derpaa Aftens-

mad. Præmien for Teltorden tilfaldt 1. Aarhus. Kl. 8³⁰ til 10 det store Lejrbaal.

Lørdag d. 12. indlededes med Regn, men forløb væsentlig som Lørdagen. Lejren havde trods Regnen Besøg af en Mængde Forældre fra Aarhus, flere Mødre overværede med Rædsel Madlavningen (Frugtsuppe og Medisterpølse) Resultat: Tre blev resolut taget med hjem. Om Eftermiddagen holdt Faderen til Idéen med de medicinske Planter, Løjtnant Højmark Jensen, et udmærket og lærerigt Foredrag om disse suppleret af Lejrchefen om Nældeindsamlingen. Aftenen sluttede med det allerede traditionelle Lejrbaal. Teltholdpræmien gik til 1. Hinnerup.

Alle de Lejre, jeg har været med i, har altid i deres Program haft et Punkt, der hed »Hvil« — men indtil Mols hovedlejren har Førerne altid benyttet sig af deres Ret til at foretage Ændring med Hensyn til Hvilet; og det er dog noget, der ogsaa hører med i Lejrens Program — rigtigt at hvile ud før Genoptagelsen af Skolearbejdet — i god Overensstemmelse hermed havde vi og

Spejderne filmer.

Chr. Larsen,

1ste Klasses Haandskomageri.

Ole Bruunsvej 3

Telf. Ord. 825

Telf. Odr. 825

A. Petersen,

Jægersborg Alle 31, Tlf.: Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler m.m. udføres.

Aarhusbugten.

1. Aarhus.

Hinnerup.

1. Silkeborg bag Vidunderbakken med Staben.

2. Aarhus.

LAMMESTEG
DET FAAR
VI EJ
NEJ. NEJ
NEJ ...
... MEN
HAVREGRØD

FRA SOMMERENS LEJR- OC NÆLDE- TURE

1. CHARLOT-
TENLUND
PAA
HØST-
ARBEJDE

LEJREN
VAAGNER

1. RANDERS
HØSTER
NÆLDER
PAA
EN GRØFTE-
KANT

5. BYTROP I ENKØV AF NÆLDER

1. AARHUS
KØRER
NÆLDER
PAA DERES
SELVEJER-
KØRETØJ

EN KÆMPE-
NÆLDE

1. RINGSTED
SKÆRER
NÆLDER

VÆR

BLOMSTERBUKETERNE BÆRES HJEM

BEREDT

»FREMAD
SPEJDER.
RASK GAA
PAA, SAA VIL
MAALET
NOK DU NAA
...«

saa slidt i det de første Dage, medens Lejrens to sidste hovedsageligt var heligt Hvilet. Altfor mange havde drevet det saa yderligt, at de kun deltog i Bueskydningen som Tilskuere, men desto ivrigere var Kampen mellem Resten.

Efter Middagen, der bestod af Brødsuppe og Kotelet, lagdes for med Enkeltmandskonkurrencen i Bueskydning. Konkurrencen fandt Sted paa en ganske ideel Bane lige bag Lejren, her var som tidligere omtalt rejst to tidelte Skiver, mod hvilke hver Deltager rettede ti Skud med tre Prøveskud paa 30 m efterfulgt af Skud mod feltmæssigt Maal, Harer og Ugler udskaaret i Træ. Konkurrencen var anlagt saaledes, at Pointsangivelser ogsaa bedømtes efter Deltagerens Terrainbenyttelse ved Fremstilling mod Maalene. Derpaa fulgte Holdkonkurrencen med Hold paa tre Mand fra hver Trope.

Resultaterne blev: for de første 10 i Enkeltmandskonkurrencen Vilhelm Nissen, 1. Aarhus, 58 Points (1. Pr.), Gotfred Skovhus, Hinnerup, 48, (2. Pr.), Per Johan Jørgensen, Hinnerup, 45, (Opmuntringspræmie), Robert Jacobsen, Hinnerup, 43, Videbech Henriksen, Hinnerup, 43, Harald Falch, 1. Aarhus, 39, (Opmuntringspræmie), Kai Sørensen, Silkeborg, 37, (Opmuntringspræmie), Anker Damsgaard, Silkeborg, 35, Erik Jørgensen, Hinnerup, 35, og Axel Larsen, 1. Aarhus, 34.

Holdkonkurrencen:

1. Aarhus 87 Points, 1. Præmie.

Hinnerup, 72 — 2. —

Denne Aftens Lejrbaal — det sidste — var særlig festligt. Hele Divisionen stod opmarcheret paa Fuglebakken og før Flaget for sidste Gang toges, holdt Divisionschefen en Tale for det, som de Danskes Mærke og Symbol paa Danmark — men snart efter blussede Baalet højt mod Himlen, og Aftenens Begivenheder indlededes med Uddeling af Præmierne for Bueskydningen og Oplæsning af Lejravisen, der med sine mere eller mindre daarlige Vittigheder som Emne særligt havde søgt Sergeant Olsen, men denne tog det hele med en knusende Ro og kvitterede med et

..... vandtæt imprægneret
TELTE Telt dug
amerikansk Army duck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631
.....

Par Sange — en hidtil ukendt Gren af hans Evner — af Avisen kan anføres:

Foruden sin Kaffe tragede Sergeant Olsen ogsaa efter at stryge Paalæg til Brødet, som vi spiste bart, skønt der ellers for Tiden er lagt paa alt. Der fortælles, at Divisionen har givet ham Paalæg om at spare, men dette Paalæg brugte han til sin egen Mad.

Under Bueskydningen er en Del Æbler bleven skudt i Silkeborgs Lejr. Det var ogsaa det eneste positive Resultat 2. Aarhus fik ud af den Konkurrence.

Endnu ikke afhentede Skafter til Koteletterne henligger til Afhentning i Forplejningsteltet.

50 Opvartere antages til Staben.

Fyens Division.

Svendborg Trope. Troppen tæller for Tiden: 1 Tropsfører, 1 Tropsassistent, 4 Patruljeførere, ca. 22 Spejdere i 3 Patruljer.

Troppen har faaet oprettet et Tropsraad bestaaende af:

Fru Redaktor Egebjerg,

Hr. Rektor Mossin,

Hr. Kordegn Vaaben.

I Sommerferien har der ikke været holdt regelmæssige Øvelser. Troppen havde sammen med Østerbro Trope en lille Lejr paa Thure, hvor fast opholdt sig 4 Spejdere, lejlighedsvis nogle flere. Lejren lededes af Tropsassistent Lauritz Egebjerg.

Efter Ferien har Troppen igen begyndt de regelmæssige Øvelser og Møder efter samme Plan som i Fjor.

Hver Lørdag Aften Førermøde hos Tropsføreren, nu den ene Lørdag maanedlig Tropsraadmøde. Mandag Aften Tropsøvelse.

En ugentlig Aften Patruljemøde af hver Patrulje.

Hveranden Søndag Møde og Øvelse i Trope. Tropslokale har Troppen næsten opgivet Haabet om at faa i denne Vinter.

Troppen deltager i Salget af Høstblomster. Trods en lille Henvendelse i et Par af Bladene, har Troppen ikke faaet nogenomhelst Tilgang af Spejdere.

Troppen har — i det stadige Regnvejr — kun samlet faa Nælder.

Odense Trope har i den forløbne Maaned helliget al sin Tid til Indsamling af Nælder, der dog paa Grund af

daarlige Arbejdsvilkaar og stadig Regn, ikke gaar saa godt, som det maaske kunde ønskes.

Frederiksborg Divisionen.

Hillerød Trope. Søndag d. 26. Aug. foretoges af hver Patrulje for sig Indsamling af Brændsel til Byens fattige. Der blev ialt indsamlet 4 Vognlæs.

Helsingør og Hillerød Tropper. Søndag d. 2. September blev der afholdt 2 Øvelser mellem Helsingør og Hillerød Tropper i Terrainet omkring Egelund. (1 Skattejagt og 1 Orienteringsøvelse). Der deltog ialt ca. 50 Spejdere.

Efter endt Øvelse blev Helsingør Trope indkvarteret til Middagsspisning som Gæster hos Hillerød-Spejderne.

Kl. ca. 3 Eftm. afholdtes Parade paa Torvet i Hillerød, hvorefter der blev troppet af, og Helsingør Trope kørte hjem paa Cykle.

Søndag d. 9. September deltog (efter Opfordring fra »Røde Kors« Damsafdeling) 4 Spejdere fra Helsingør og 5 fra Hillerød (Samariter-Spejdere) i en større Ambulanceøvelse, som »Røde Kors« afholdt ved Hillerødsholm.

Da der under Øvelsen viste sig Mangel paa »Ofre«, blev der yderligere rekvireret 15 Hillerød-Spejdere til Assistance.

Birkerød Trope. Tropsfører Schiwe er paa Grund af Bortrejse fra Birkerød fratraadt Kommandoen over Troppen.

Indtil videre har Lærer ved Birkerød Kostskole stud. mag. C. V. Thøgersen Høpfner overtaget Ledelsen af Troppen.

Sydsjællandske Division.

I Sommerferien har S. D. foretaget et energisk Arbejde for at oprette nye Tropper og interessere Publikum i disse Distrikter for Spejdersporten. Begge Dele er lykkedes, og Divisionen skylder i Særdeleshed de 8 fremmede Tropper, der beredvilligt deltog i dens Kampagne, Tak for det gode Resultat. Der er blevet holdt Opvisninger i de forskellige Byer i Distriktet, hvor der ingen Trope fandtes, skrevet i Aviserne, hvervet Folk til Førere, og ved deres Hjælp organiseredes Tropper rundt om. Sydsjællandske Divisions Styrke ser nu saaledes ud:

Roskilde Trope (overflyttet fra V. D.),
1 Viby Trope,
1 Borup Trope,

- 1 Kjøge Trop.
- 1 St. Hedinge Trop,
- 1 Præstø Trop,
- 1 Bogø Trop,
- 1 Nykjøbing Trop,
- 1 Nysted Trop,
- 1 Saxkjøbing Trop,

samt Patruljer i Mern, Havdrup, Stubberup, Herredslev og Maribo.

Den samlede Styrke af aktive Spejdere er mellem 250 og 300, det nøjagtige Tal er ikke opgivet til Divisionen endnu.

Det er dog et Fremskridt fra de 70, Divisionen havde i Mart Maaned, da Premierløjtnant Mathiasen overtog Ledelsen.

Samtidigt har der været afholdt Lejrøvelser — Standlejre — og Instruktionsøvelser.

I Lejrøvelse af længere Varighed end 6 Dage har Nysted, Saxkjøbing og Roskilde deltaget. Øvelserne afholdtes i Terrænet om Kjøge og Roden Skov, Laaland. 1. St. Hedinge Trops Førere har haft en 2 Dages Instruktionsøvelse i Terrænet om Roskilde.

Hr. stud. jur. T. Frederiksen har velvilligt assisteret Divisionen med Afholdelse af Foredrag med Lysbilleder og Film. 2 Tropsførere afskedigedes under Kampagnen. Grund: Mangel paa Interesse for hele Arbejdet. Det er det eneste mørke Punkt. Divisionen udtaler, at Førerne viste et overordentlig slet Eksempel, idet deres Troppe nær var gaaet tabt, om ikke udenforstaaende energisk havde hjulpet til. Endnu er Arbejdet ikke færdigt. I Stubbekjøbing, Haslev, Nørre Alslev, Faxe, Stege, Nakskov, Næstved og Vordingborg hverves nye Folk, og overalt synes Heldet at tilsmile Divisionen.

Københavns-Division.

Efter derom indsendt Ansøgning fra traadte Tropsfører Carstensen som Stabschef ved Divisionen den 1/9 d. A. Samtidig flyttedes Divisionens Kontor til Divisionschefens Bopæl, Njalsgade 41^A B., Kontortid: Torsdag Kl. 7—9 Aften. Telefon forefindes endnu ikke. Divisionschefen kan almindeligvis træffes daglig paa Hærens Laboratorium, Refshalevej, Kl. 9—3; Telefon: Militær 68 eller 69, sikrest 11¹/₂—1.

Som en Fortsættelse af Nældeturen den 26. August cyklede 5. Bytrop, 2.

Magnus Almind,

statsaut. elektr. Installatør.

Strandvej 185. Telf. Helrup 1808.

Lager af Lysekroner og Lommelamper.

Spejderlamper.

Elis Mellerup

Strandvej 159. Telf. Helrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff. — Horwitz & Kattentid.
A. M. Hirschprung & Sønner m.m.

Hellerup Musikkonserveratorium

Lærerkæfter: kgl. Kammerangerinde Frk. Ida Møller, Pianistinde Fru Anna Otto, kgl. Kapelmusikus Vilh. Bartholdy, Organist Frederik Otto og kgl. Kapelmusikus Siegfried Salomon. Al Undervisning personlig ved ovennævnte Lærerkæfter. Elever paa ethvert Standpunkt modtages. — Estersvej 18. Telefon: Hellerup 1088.

AXEL VELDEN

Ompolstrede Møbler, samt Markiser og Dekorationsarbejder anbefales.

Hell. 75. Strandvej 187. Hell. 7.

Frederiksberg og 1. Vesterbro Lørdag den 8. September til Rye Skov og hostede Nælder denne og den følgende Dag; de overnattede hos Skovrider Bache.

Fra Vandpantomimen den 14/9.

Har de hørt, at Kontrolløren ved Tivolis Koncertsal nægtede Spejderchefen Adgang? Han mente aabenbart at Premierlieutenanten, der var Aarsag til saa mange vaade Trøjer, selv skulde gennemblødes.

Medens Nældefeberen rasede.

Københavns Divisionen paa Nældehøst.

Den 26. August stillede Divisionen med 160 Spejdere ved Centralbane-gaarden. D. S. B. havde lovet at befordre os med 7¹⁰, det kunde de imidlertid ikke, og først 7⁵⁰ kørte vi, 1. By, 1. og 3. Vesterbro og 1. Østerbro til Lejre og de andre Troppe til Hvalsø. Derpaa marcheredes til Lindholm og Rye. Hvert af disse Steder viste en elskværdig Skov-

rider os, hvor vi maatte plukke Nælderne, og hvor vi maatte brede dem ud til Tørring. Efter at have spist Frokost gik vi saa bevæbnet med Handsker, Knive, Sylle og Havesakse i Gang med Høsten af disse indtil 2,66 m høje, før saa foragtede, nu saa eftertragtede Nælder. Ganske vist udnyttede de den Forsvarsevne, Naturen havde udstyret dem med, saa godt de kunde; men det hjalp dem ikke, en Mængde Nælder segnede om, og det var ikke faa Læs, der paa improviserede Baarer bares ud paa Tørrepladserne for at gennembages af Solen. Da Høsten var endt, marcherede vi til Roskilde og kørte hjem med Togene 6⁰⁰ og 6³⁰. Dagens Udbytte var foruden den good turn, der bestod i Nældeplukningen, en fin Marchpræstation; de Troppe, der var i Rye gik over 30 km, de andre ca. 20.

Hellerup-Divisionen.

Troppene har været ude at høste Nælder ved Raavad og faaet ca. 300 kg. Iøvrigt har Troppene været paa deres sædvanlige Lørdagsøvelser med Terrænleje.

Indenfor Patruljerne paabegyndes Uddannelse til Rekrut, I og II Klasses Spejdere.

Der er startet en Sparekonkurrence. Hvilken Patrulje har sammensparet det største Beløb inden 1. Jan. 1918. Pengene — der kan indbetales Beløb paa 1 Øre og opefter, er vedkommende Spejders egne Penge, ikke Patruljens.

ANBEFAL

»VOR UNGDOM«

TIL

DINE KAMMERATER

Redaktør: Frk. ESTRID OTT, Ribegade 3, Ø.

Grev L. Brockenhuus-Schack har af Helbredshensyn nedlagt sine Mandater som Formand for Korpsraadet og Bestyrelsen.

Vi bringer herved vor Tak, saavel for det store, uegennyttige Arbejde, Greven har udført som Formand, som for Grevens aldrig svigende Interesse for vort Korps.

Paa Pigespejdernes Vegne
Estrid Ott.

Skaf passive Medlemmer!

Aa. H. L.

Det er ikke nok, at I skaffer aktive Medlemmer til Korpset. For at I selv kan faa det rette Udbytte af at være i

en Lejr, hører der et godt Lejrmateriel til, og det faar man som bekendt ikke gratis i disse Tider. Priserne paa Telte o. s. v. er steget i en uhyggelig Grad. I Aar maatte flere Spejdere blive hjemme fra Lejr, fordi vi ikke havde Telte nok, men det er jer selv, Spejdere, som maa skaffe de fornødne Midler dertil. Fordringerne stiger, og Troppene har store Udgifter at bestride. Det er ikke nok med, at I tjener Penge paa Husflidsarbejder etc. Nej, Troppen maa kunne regne med en fast aarlig Indtægt af passive Medlemmer. Og for at Troppen kan faa den faste Indtægt, maa I agitere for Sagen blandt Venner og bekendte. Blot faa hver til at give 25 Øre om Maaneden. Hver Spejder burde mindst skaffe sin Trop 2 passive Medlemmer. Vilde det ikke være herligt næste Aar at kunne tage i Lejr med et godt og praktisk Lejrudstyr? Og ikke alene Lejrudstyr mangler vi, men Tropslokaler. I disse Tider er det

meget svært gratis at faa overladt et Lokale, og Lys og Brændsel maa man næsten altid betale. Men var det ikke et Maal for Troppene at stræbe efter, at faa et Par Værelser, i Lighed med de tyske Pigespejdere, hvor Spejderne til enhver Tid kan komme og læse de sidste Spejderblade, høre de sidste Spejdersnyheder og holde Patrulje- og Tropsmøder. Men nu kan det ikke nytte, I tænker: »Den Tid, den Sorg.« Nej, I maa begynde med det samme, hellere i Dag end i Morgen. Naar I saa har skaffet nogle passive Medlemmer, skriver I deres Navn og Adresse op, samt hvor meget de vil tegne sig for (mindst 25 Øre om Maaneden eller 3 Kr. om Aaret), og sender det til jeres Tropsfører, Maalet er altsaa et godt Lejrmateriel og Tropslokaler.

Derfor husk! Hver Spejder skaffer mindst 2 passive Medlemmer til sin Trop.

Fotografikonkurrencen.

Da der endnu kun er indsendt faa Billeder, udsættes Konkurrencen til den 8. Oktober. Enhver Pigespejder kan deltage. Indsend Spejderbilleder til Estrid Ott, Ribegade 34, Ø.

Der er altsaa endnu Chance for at vinde Fotografiapparatet.

Til Spejderne!

Det vil sikkert glæde jer alle at høre, at der til Foraaret atter vil blive afholdt Bazar af Københavns Division.

I har hele Vinteren for jer — saa I maa da kunne faa bestilt en utrolig Masse.

Enhver Spejder maa hænges i, for at Bazaren denne Gang kan byde paa dobbelt saa mange fikse Smaating, som den forrige Bazar.

For rigtigt at sætte Fart i Arbejdet har Chefen udlovet en Præmie til den Patrulje, der laver flest Husflidsarbejder.

I har altsaa dobbelt Grund til at gøre jer Umage.

Frederiksberg og 1. Bytroops Lejr.

Et Lejr-Digt

Kolding Pigespejdere har foretaget en 2 Dages Udflygt, i hvilken Anledning Troppen har digtet nedenstaaende morsomme Vers:

Syitten raske Spejderpiger
stilled paa Torvet til Samling,
ordnede sig i Patruljer tre,
og vandred ad Vejen til Skamling.
Vejret var straalende sommervarmt,
Vejen var nok lidt støvet,
stive to Mil til sytten Par Ben,
endnu kun maadeligt øvet.
Der var dog ingen, som klagede sig,
alle, raske og glade,
vandred ind paa Binderupgaard,
hvor vi var lovet en Lade.
Derfra gik Turen til Binderup Strand
gennem de vaarfriske Skove,
der var Brændsel og Kildevand,
Plads til at bade og sove.
Grankvaset blussed, og Kedlerne sang,
vældigt svandt det i Maden,
alting faar dog Ende en Gang,
snart gik det hjemad — til Laden.
Først dog der vanked Rabarbergroed
inde hos Herren og Fruen,
sytten Skeer kom flittigt i Gang,
arbejdet blev der i Stuen.
Endelig kom vi dog vel til Køjs,
redte i Halm vore Senge,
alle laa pant og artigt og sov,
ak, men det vared ej længe.
»Trostaf« med sine Hvalpe tre
opførte sig ikke roligt,
og der var Mus! — og Rotter?
hvem ved — det var slet ikke utroligt.
Hver Gang Nattevagten kom ind
for at faa Afsløsning vækket,
gjorde »Trostaf« en vældig Støj,
saa vi blev ganske forskrækket,
og da en Ugle ved Midnatstid
tudede højt under Taget,
ja — saa maatte vi sludre lidt,
give et Ord med i Laget.
Endelig blev det da Dag tilsidst,
saa blev der først holdt Parade,
vi blev set efter for og bag,
alle var raske og glade.
Men, — var det ikke vældig kønt, —
saa blev vi indbudt af Fruen,
Mælk og Kaffe og Smør og Brød
ventede paa os i Stuen,
ja, den dejligste Honning til,

alt, hvad vi vilde have,
saa drog vi ned til Stranden igen,
Havregroed skulde vi lave.
Det tog Tid, for Gryden var stor,
vi gik imens i Vandet,
saa fik vi atter et dygtigt Fo'er,
skured saa Gryden i Sandet.
Tiden — ja hvor blev Tiden af?
den løber saa hurtigt en Fridag,
Tiden snød os og gav et Spring,
imedens vi sov til Middag.

Vejen hjem var vist nok saa lang,
skønt den var i Grunden den samme,
da vi igen kom til Kolding By,
var Pigerne temmelig tamme.
Herligt var der ved Lillebælt
blandt grønne Skove og Bakker,
Hr. Proprietær Lind paa Binderup-
gaard,
ham — og hans Hustru — vi takker.

Trops-Nyt.

Frederiksberg Trops. Der er udskrevet en Konkurrence for Patruljerne. Den strækker sig over 3 Maaneder, og Præmien, et Sølvbæger, skal vindes 3 Gange af samme Patrulje for at være Ejendom.

Der er oprettet Tropskontor, Forhaabningsholms Allé 45, hver Tirsdag Aften fra 7—8.

Nogle af Troppens Spejdere har været paa en 2 Dages Tur til Lejrpladsen ved Frederikssund.

Søndag den 2. September Tropsstur. Orienteringsøvelse i Folehave Skoven. Efter Øvelsen var Spejderne oppe paa »Folehavehøj« at synge for Spejderchefen. De blev alle trakterede med Chocolate.

Hellerup-Spejderne.

Spejderne tager ivrigt Del i Indsamlingen af medicinske Planter.

Troppen har oprettet en Patruljeførerskole.

1. By Trops. Tropsfører Frk. Finsen har fratraadt Troppen. I Stedet for har Troppen som Tropsfører faaet Frøken Dalhoff-Nielsen.

Der er afholdt Heldagstur til Frederikssund, hvor Troppen efter endt Øvelse lavede Middagsmad.

Desuden er afholdt Eksamenstur.

1. Hellerup Trops. Troppen har faaet ny Tropsfører, nemlig Frk. S. Witzansky. Der er afholdt Eksamenstur.

Frøken Oldager, der paa Grund af sine Studier vilde trække sig tilbage fra Korpsen, har elskværdigst indvilliget i vedblivende at være Divisionschef.

Divisionslokalet i Bredgade 68 hos Chefen er nedlagt. I dets Sted vil der blive oprettet et nyt Lokale i Byen. (Beliggenheden er endnu ikke bestemt).

JOH. E. KNOCK,
186, NØRREBROGADE 186.

»Centralmagasinet«, Istedg. 138
»American«, Købmagergade 62

Voxne Klædn. og Paletot fra 35 Kr.
Prima Regnfrakker fra 18 Kr.
Vaskemøgte Mauchetskj. 1 Kr. 38 Ø.
Drengetoj og Sportshabitter —
billige Priser.

Efter Maal leveres 1ste Klasses
Herreskrædderi.

Alt i Lingeri.

FUGLE fra alle
Verdensdele.

Stort, smukt Lager. Glasakvarier.
Fisk og Vandplanter.
Fuglebure og alle Arter Redskaber

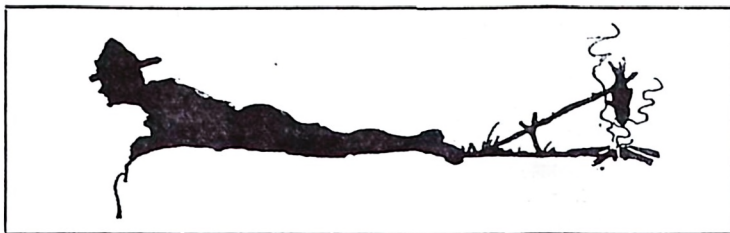
L. Søncksen,
Lars Bjørnstræde 12. Telf. Byen 1060 x

Den Forgylde Støvle

har det største Lager af
Prima pløkkede

Fedtlædersstøvler
til Spejderbrug.

43 BORGERGADE 43
WALD.HOFFENBLAD
Leverandør til Hæren.

Enkeltmandskonkurrencen i Spejderidræt.

HORNBÆK 1917

Ordonnansopgaven.

Opgaven lød saaledes:

Det var Tovalds Fødselsdag i Gaar. Og der var stor Glæde i Tovalds' Hjem, men i Dag er Glæden vendt til Sorg, thi lille Tovald er forsvundet og har trods ihærdig Eftersøgning ikke været til at finde igen.

Han maa være gaaet hjemme fra tidlig i Morges, og han er rimeligvis gaaet ud for at samle Blomster og fange Sommerfugle, thi han har medført baade det nye Sommerfuglenet, han fik i Gaar, og sin Botaniskerkasse.

Lille Tovalds Fa'r er dybt nedbøjet, da han meddeler disse triste Enkeltheder til Hornbæk Spejderne, som staar opmarcheret ved »Skovhjørnet«, klar til at tage ud paa en længe med Forventning imødeset Lejrudrykning.

»Vi skal gøre vort bedste«, siger Troppens Fører, »men gaa De nu hellere hjem, saa skal De høre fra os. Hvis De blot vil være saa god at give os Drengens Signalement«.

Og Tropsføreren følger den bekymrede Fader om Hjørnet og faar Signalementet, og idet de runder dette, hører han ganske tydeligt et— »Saa, der røg den Tur«; thi som alle Tropsførere har han Ørene med sig og Øjne i Nakken.

Men han forstaar sine Drenge, og derfor lader han som ingen Ting, og da han lidt efter vender tilbage, siger han blot:

»Tovald er aabenbart en lille snottet Fyr, der efter al Sandsynlighed ikke kan knappe sine egne Bukser — men ham om det. Vil I nu høre efter: her er hans Signalement — — —

(Udgaves mundtlig og paa sædvanlig Maade).

»Ser I, nu bliver I sendt enkeltvis ud ad alle Veje i Omegnen, og saa bruger I Øjnene ordentligt og ser, om I kan se noget til ham.

Vil du komme her frem, Hans.

Se paa Kortet. Du følger Vejen over Holmegaarde mod Borsholm. Hvis du naar Borsholm uden at have set noget, vender du tilbage hertil igen.

Der vil blive sendt en Spejder over Saunte til venstre for dig og en over Horneby, til din højre Side.

Jeg opretter Hovedkvarter her i Skolen. Meldinger telefoneres hertil. Telf. Hornbæk 39, og jeg beholder 4. Patrulje hos mig, saa du kan rekvirere Hjælp, hvis der skulde blive Brug for det.

Værsgod, af Sted med dig.«

Hver Deltager i Konkurrencen fik et maskinskrevet Ark Papir, hvor han kunde læse sig til alt dette, og han

havde 10 Minutter til at sætte sig ind i Situationen og studere Kortet over Omegnen, inden han gik af — alene — ud i den store vide Verden for at finde lille Tovald.

Se, den første Betingelse for at kunne løse saadan en Opgave er naturligvis, at man sætter sig ordentlig ind i den givne Situation — man maa læse sit Grundlag igennem med Omhu — faar fat i »hvad det gælder«, mærker sig de Enkeltheder, der er af særlig Betydning for Løsningen af Opgaven (og skyder de mindre væsentlige Enkeltheder til Side) — og man maa have lidt Fantasi, det maa ikke volde En Vanskeligheder, at man selv pludselig hedder Hans, og er Spejder af 1. Hornbæk Trop, og at man overhovedet ikke ser noget til denne bekymrede Fader.

Lad os se lidt paa det.

Det gælder om at finde Tovald, — det er meget let at finde ud af. Det næste, vi mærker os, er dette, han ser saadan og saadan ud.

»Fødselsdag, Sommerfuglenet, Botaniskerkasse —« ja, det er jo højst sandsynligt, at han er ude paa en saadan lille Ekspedition.

Vi mærker os dette Net og denne Kasse, de hører jo saa at sige med til Signalementet.

»Nedbøjet Fader, længe med Forventning imødeset Lejrudrykning —«, ganske ligegyldigt, siger vi til os selv.

»Følg om Hjørnet, Øjne i Nakken, lille snottet Fyr — Sludder!

»Hans« (ja det er mig).

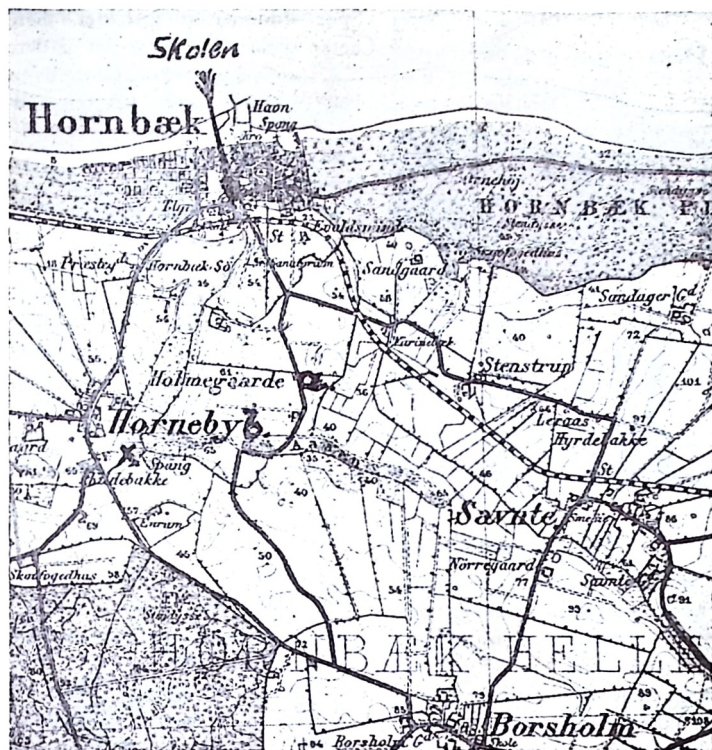
Jeg ser paa Kortet. Jeg skal altsaa følge Vejen der og der (Vent et Øjeblik, jeg tegner en Skitse af Vejen i min Lommebog), og jeg skal ikke lænere end Borsholm. »Der gaar en Spejder over Saunte og en over Horneby«. — de Veje behøver jeg altsaa ikke at interessere mig for, men der er Terrænet mellem Vejene, det maa jeg have et Øje med — thi hvem siger, at lille Tovald er saa venlig at holde sig til Vejene — tværtimod, hvis det var mig, og jeg saa en Sommerfugl — — naa —.

Hovedkvarter: Skolen. Meldinger Telefon Hornbæk 39. — Det er vigtigt. (Vent et Øjeblik — jeg er saadan et Fæ til at huske — lad mig hellere notere det Tal paa Skitsen).

4. Patrulje bliver her. — Hjælp — Ja, Hjælp er godt.

Saa er vi færdige.

Vi ser paa Uret, der er ti Minutter igen, inden vi maa starte.

Vi sætter os igen ned i Grøften (hvorfor skal man staa op, naar man kan sidde ned) — og tænker lidt videre over Sagen.

Hår vi god Tid, eller er dette her nu noget, den haster — *Det haster*, naturligtvis (men ikke hurtigere end vi kan bruge Øjnene). Hvis vi nu havde været lille Tovald — og var gaaet ad Borsholm til, hvor er det da sandsynligst, at vi vilde søge hen —?

Vi maa laane Kortet et Øjeblik — Ja, det er ikke til at se — maaske vi vilde have ladet os lokke af Aasen eller Klosteris Hegn — eller Hornbæk Sø.

Lad os se — skulde der ikke være noget lig Udkigspunkter undervejs, hvor vi kunde faa Kig paa Manden — nej, der er egentlig ingen.

Men se — der ved Aasen og op til Hornbæk Sø løber jo en bred Bæk — og der er Eng omkring — ogsaa det kunde være noget, der trak, og maaske kunde han være kommet galt af Sted saadant et Sted.

Ja, skulde vi ikke se noget til ham undervejs, er det værd at kigge lidt nærmere paa dette paa Tilbagevejen.

Nu er de 10 Minutter gaaet, vi afleverer Kortet og skridter rask frem ad Vejen. Af og til standser vi for at se os ordentligt om.

Vi naar Holmegaarde uden at have set noget, men saa kommer det.

Hvad er nu det! Der kommer gaaende to store Drengene lige imod os — og den ene gaar og svinger med et Sommerfuglenet. —

Skulde det være Tovald — Nej, det er umuligt, det er jo store Drengene begge to, og Signalementet passer ikke.

Vi prøver at standse dem for at spørge dem ud, men de svarer os uforskammet — at vi skal passe os selv — og fortsætter ind mod Hornbæk.

Det var nogle rare Fyre, siger vi til os selv — og Nettet var jo flunkende nyt og Stangen knækket — det ser mærkeligt ud.

Vi løber lige ind i Holmegaard og beder om at laane Telefonen.

»Hornbæk 39 — ja — Ordonnansen

mod Borsholm. Jeg har lige passeret to store Drengene med et nyt Sommerfuglenet. De gaar ad Vejen lige mod Skolen. Jeg tror Nettet var Tovalds, og at det var bedst at sikre sig dem. Jeg gaar videre nu.

Maaske gør vi dette, og maaske gaar vi bare videre, men under alle Omstændigheder maa dette Net have vakt vor Opmærksomhed, og vi vil se godt efter, om der ikke i Nærheden skulde være noget at se til Tovald — eller finde Folk, der havde set ham.

Vi ser dog ikke noget. Vi kommer forbi Aasen, og vi skal lige til at dreje af mod Syd, da vi faar Øje paa en Botaniskasse, — den ligger midt paa Markvejen, der fører mod Vest, og ser ud, som den var tabt, eller kastet der.

Sommerfuglenet! Botaniskasse! — Det er indlysende — han maa have været her i Nærheden. Vi maa søge her — der er ingen Grund til at fortsætte mod Borsholm.

Vi gaar lidt længere frem ad Markvejen — hvad er det — der ligger jo det nederste af Stangen til Sommerfuglenettet. — Aa, saa havde de Asner altsaa noget med dette at gøre. — —

Men hvor er Tovald?

Vi gaar lidt længere frem ad Vejen, som nu bliver til en Sti — og her ligger Markblomster, som nylig er kastede paa Stien. — Der kan ikke være Tvivl om det: det drejer sig om en Flugt — — hvorunder indsamlede Blomster og Kasse og Net efterhaanden er gaaet tabt — Men gaar det mod Øst eller Vest? Vi undersøger Jordbunden og finder et dybt Taa-Aftryk visende »Løb mod Vest« — saa gaar vi hurtigt videre paa Sporet, ind gennem Lunden. Flere kastede Blomster. Vi naar Lundens vestlige Udkant og ser Engen foran os. Sporene hører op.

Saa langt var der ikke saa faa Spejdere, der naaede — men langt fra alle, og nogle troede, det var Tovald, der der gik med Nettet, og andre saa slet ikke Botaniskassen og løb rask forbi mod Borsholm. Hertil og ikke et Skridt videre, ikke én eneste af dem. Men hvor var da Tovald? Hvorfor blev han aldrig fundet?

Oh! store Mysterium. Det ubekendte »x« var at finde paa Markvejen lige Øst for Hornby. Her græd lille Tovald sine modige Taarer over de store Drengene, der havde taget hans Som-

merfuglenet, og den Botaniserkasse, han havde ladet i Stikken — og alle Blomsterne.

Og imedens spejdede sprænglærde Professorer i Sporing forgæves efter nedtraadt Græs og kastede Blomster — men Tovalds lette Fod satte intet Mærke i Engen; hans Adriadnetraad — de selv gamle Spejdere ventede at kunne følge til en Mands Lomme, og til de med Næsen i Sporet løber Hovedet i Månen paa ham — den var sluppet op.

Havde de dog blot set op. Havde de dog blot kunnet løfte deres Blik et Øjeblik fra Jorden — i Sporets Retning, hvor vilde det have været velgørende!

Ganske vist, der var 400 m dertil — men man kunde se ham. Man kunde naturligvis ikke se at det var ham — men vilde det ikke have været rimeligt at gaa lidt nærmere og se lidt nøjere paa denne lille sorte Klat, den eneste af den Slags, der var at faa Øje paa.

Eller kunde disse udmærkede Folk virkelig ikke paa 400 m faa Øje paa den lille Dreng?

Det vil aldrig blive opklaret.

Men den nøjagtige Kendsgerning er den, at 12 Spejdere — udvalgte Folk fra alle Kanter af Landet — den 13/7 1917, den ene efter den anden eftersøgte en lille Dreng, som var bortkommet, uden at finde ham.

Men lad os foretage et Tankeeksperiment, lad os nu tænke os at én af dem havde fundet Drengen, og ved at udspørge denne, faaet at vide, at det passede med Fødselsdagen og det hele, og at han var blevet overfaldet af de to store Drengene — og at det var dig. — Saa vilde du naturligvis straks pr. nærmeste Telefon have underrettet din Trop om dette. — Men hvad vilde du have sagt i Telefonen?

Det vilde mere mig meget at se en ordret Gengivelse af dette fra nogle af jer.

C. Lembcke,

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserves og tørrede Frugter føres.

..... »SANA« .....
Telf. 5650. Skindergade 28

Den gamle Spejder fortæller.

Den gamle Spejder har fortalt

om Sporing. Men han er saa gammel, at han ved, at Folk glemmer det meste af det fornuftige, man siger dem. Du har jo nok lagt Mærke til, hvorledes alle andre (jeg taler ikke om dig, men om alle de andre, — saa vi kan nemt blive enige) gaar og sover. At de ikke kan blive klare over, at saa snart man er sprunget ud af Sengen, skal man ikke alene holde Øjnene aabne (det gør de fleste endnu af gammel Vane, det er en Arv efter vore Forfædre), men man skal bruge dem til at se med,

Det kan være, jeg ikke er gammel nok i Tjenesten til at tale med Vægt om, hvor nødvendigt det er, ikke at gaa sovende gennem Tilværelsen, og saa er det bedst, at

den ældste Spejder fortæller.

»Naar jeg (det er General Baden-Powell, der fortæller jer det, Drengene) gaar hen ad en Vej eller Sti, »spor« jeg altid, fordi det er kun ved stadig Øvelse, at man lærer at spore.

Her er for Eksempel, hvad jeg gjorde en Morgen. Der er ikke

Spor vidunderligt ved det, men netop deraf vil I se, at det er den Slags Smaating, man skal gøre hver Dag — og ikke prøve sig frem ved de store Lejligheder, for det gaar altid galt, naar man mangler Øvelse i det smaa.

Det var en ganske almindelig Landevej, tør og haard med en hel Del Støv; Bakke op og Bakke ned; mellem høje Hække, ingen Vind.

Henad Ottetiden om Morgen skulde jeg paa min Vej fra en Mark til en anden over Hovedvejen lige paa en Backetop.

Der var skrevet et Par Nyheder paa Vejen, og jeg gav mig til at læse dem:

(Tegnet af Baden-Powell).

»Fru Sharp er syg nu til Morgen, og Johnny Milne har været paa Stationen efter Aviserne«.

Og her ser I, hvordan jeg læste det:

Der var kun to friske Spor. Det ene af en Dreng, der gik, det andet af en Cycle.

Fodsporene var fra en sømleslaaet Støvle ikke stor nok til at være en Mands. Altsaa en Dreng havde gaaet paa Vejen, der førte til Skolen og Stationen. Det var Søndag, saa han var altsaa ikke paa Vej til Skolen, følgelig til Stationen.

Og hvorfor? Fordi Aviserne kom med Toget 7³⁸, og der gik Sporene

tilbage igen, *(de gik undertiden lige over de udadgaende Spor).*

Der var kun een Dreng i Landsbyen, der hentedede Aviser, og denne var Johnny Milne.

Saa hvis Toget har været præcis, er han gaaet her forbi paa Tilbagevejen for tyve Minutter siden.

Cyclesporene viste, at der var kørt op ad Bakken *(Sporene gik i Zig-Zag over Vejen, og ikke i én lige Linie, som naar man kører ned)*, Cyclisten var blevet meget træt *(mere Zig-Zag) nær ved Bakketoppen*. Cyclen var standset, *(skarp Drejning af et Hjul og en Mængde Støv skubbet til Side)* og Cyclisten staaet af for at hvile. Det var en Kvinde *(lille Fod, ingen Sømmærker, smaa Hæle)*.

Hun havde hvilet nogen Tid *(Sporene oven i handen)*, var saa steget op igen og kørt videre. Hun havde passeret Stedet mellem 7¹⁵ og 7⁵⁰ *(Cyclesporene gik over Johnnys Udadgaende Spor, medens hans Spor fra Klokken ti Minutter i otte gik over Cyclesporene)*.

Hvilken Dame kunde have cyklet her paa den Tid af Morgen? *(Tilmed en svær Dame, at domme efter Bredden af Foden og den Kendsgerning, at hun var standset paa Toppen af Bakken).*

Vejen førte til et Hus, hvor Fru Sharp boede, og hun var aldrig rigtig rask.

Damen maatte sikkert være Frk. Clarke, Distriktets Sygeplejerske, som havde været paa Vej til den syge; og forøvrigt var der endnu *(da der ikke var noget Cyclespor den anden Vej)*.

Her ser I, hvad man kan læse paa Jorden; denne Morgens Nyheder var jo ingenlunde vigtige, men det er altid godt at øve sig; maaske kommer den Dag, da man har virkelig Brug for det.

Dr. Bell fra Edinburgh

siges at have givet Sir Conan Doyle Idéen til hans Sherlock Holmes. Doktoren underviste engang nogle medicinske Studenter paa et Hospital, da en Patient kom haltende ind.

»Hvordan er han kommen til det?« spurgte Dr. en af de studerende.

Studenten svarede: »Det ved jeg ikke, jeg har ikke spurgt ham«.

»Der er ingen Grund til at spørge ham«, sagde Dr., »det skulde De selv kunne se. Han har slaæet det højre Knæ; det Ben halter han paa. Han har brændt sig; De kan se, Bukserne er brændt ved Knæet. Det er Mandag Morgen. Igaar var Vejret fint; i Lørdags var det vaadt og snavset. Mandens Benklæder er ganske tilsølede. Han er faldet i Mudderet i Lørdags Aftes«.

Saa vendte han sig til Manden: »Ikke sandt, De hævde deres Løn i Lørdags, drak Dem fuld, og da De prøvede paa at tørre deres Tøj ved Ilden, da De kom hjem, faldt De over mod Kakkellovnen og brændte Knæet?«

»Ja«, sagde Manden.

»Jeg saa i Avisen for nogen Tid siden, at en Dommer havde benyttet sig af at opdage de smaa Ting.

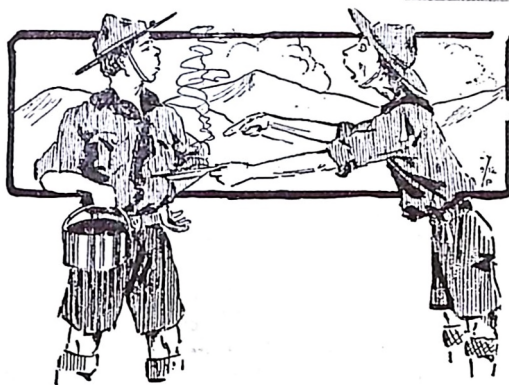
Den anklagede gjorde gældende, at han ikke kunde betale sin Gæld, da han var arbejdsløs.

»Hvad bruger De da det Blyant til, De har siddende bag Øret?«

Manden, der viste sig at have en ret indbringende Beskæftigelse, maatte da betale sin Gæld«.

De gamle Spejdere

vil nu danne deres egen Klub. Men mere om dette i næste Nr.

Spejderen:

»Maa jeg spørge, hvem har lavet den Mad?«

Kokken:

Er der noget i Vejen med den? Det har jeg ellers.

Spejderen:

Nej. Det er jo derfor, jeg spørger.

(Clichéen er fra ældre Tid, men har aldrig været benyttet).

STANDARD • FJOLSTRÆDE 40

Aaben 10-7. Telefon Byen 2523 x.

STORT UDVALG

BILLIGE PRISER

Prima Hængsler kun 20 Øre pr. 1000 Stk.

NB. Krigs- og Julemærker føres ikke.

DEN ENGELSKE SOLDAT I VERDENSKRIGEN

BRUDSTYKKER FRA PATRICK MACGILLS FORTRÆFFELIGE KRIGS-
BØGER „DEN RØDE HORISONT“ OG „DET STORE FREMSTØD“.

Gid Blæsten over det brede Hav
vilde bringe min Elskede Bud;
gid det, som øves her, kunde sees
af den almægtige Gud.

Gid jeg vel var hjemme igen
ved min Sø med de hvislende Siv.
De kalder mig Kryster, hvis jeg kom
mer hjem,
men en Helt, når jeg ofrer mit Liv.

»En levende Kryster, en livløs Helt,
hvem har det bedst af de to?« —
Sergeanten gæbede: »Tja, min Dreng,
det er bedst at vi går tilro!«

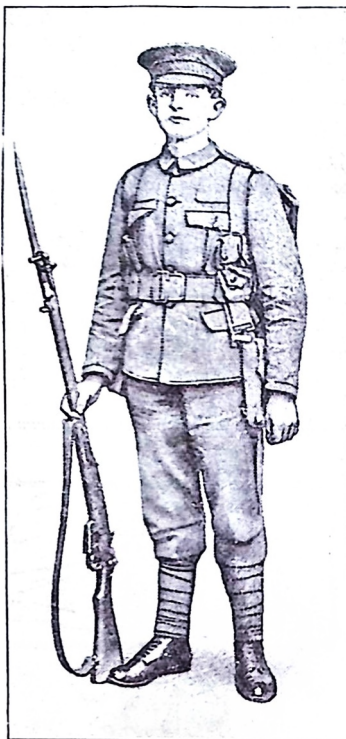
Saaledes indleder en engelsk Soldat,
Forfatteren Patrick Macgill, Skildringen
af Livet ved den engelske Front i sin
berømte Bog »Den røde Horisont«.

Englændernes Ulyst til Krig slaar her
straks En i Mode som et forfriskende
Pust i vor lumre, krigslyriske, og hade-
fulde Tid.

En retfærdig Sags Forsvar.

Lang Tids Deltagelse i Krigen, blandt
andet i den grufulde Kamp ved Loos,
har ikke gjort Patrick Macgill mindre
nøgttern eller tændt Hadet i hans Sjæl.
I Indledningen til sin næste Bog »Det
store Fremstød«, skriver han:

Den, som er sluppet levende fra et
Bajonetangreb, vil forholde sig tviv-
lende overfor det retfærdige ved en ret-
færdig Sag, som søger sit Mål opnået
ved Drab og Lemlæstelse af Mennesker
i Massevis. Der ligger alle de Døde
med deres stumme Spørgsmål: »Hvad
er det, I har gjort ved os? Brødre,
hvorfor har I gjort det? Hvad har I
opnået derved?« — Slagmarken er et
lukket Land, fuld af onde Hemmelig-
heder. Kun de medskyldige kender
Krigens brødefulde Lødom; den er
skjult af Løgne, skærmet af blodplet-
tede Vaben.

Patrick Macgill

Fjendefolket.

Og videre hedder det om Tyskerne
ved Loos:

Jeg kender til Dato overmåde lidt
til Fjendefolket. Det lader sig dog van-
skeligt gøre at dømme en Nation på
Grundlag af de forvredne Kødklumper
og løsrevne Lemmer, som man kan se
opdyngtet i en mudret Skyttegrav eller
strøet i vild Uorden hen over Skrå-
ningerne af et granatskrammet Bryst-
værn. Vore Fjender led ondt ligesom
vi, skreg af Smerte, når deres Sår gav

dem Grund til det, og glemte måske i
den vanvittige Kamp at overholde en-
kelte af Ridderskabets mere subtile
Forskrifter. Alt ialt, Krig er mellem
Brødre godkendt som fri Adgang til
gensidig Lemlæstelse; Målet er der
almindelig Enighed om, kun Midlerne
omtvistes. Det er en snavset og sørge-
lig Forretning fra først til sidst, lige
fra de indledende diplomatiske Skridt
og til de højtidelige Guds tjenester, der
lovsynger Herren for den vundne Sejr.

Ene i Skyttegraven.

Ganske lidenskabsløse naar de helt ud
i Kamplinien:

Så var vi alene og forladt; der var
vist ikke en eneste af os, uden at han
mærkede det. Selv følte jeg mig af-
skåret fra hele den øvrige Verden,
umædelig ensom, Ansigt til Ansigt med
den lave Række Sandsække, med min
Riffel i Hånden! Hvem var vi? Og
hvorfor var vi her? Goliath, den unge
Kommiss, som sværmede for Tennyson;
Pryor, Kunstneren, som dyrkede Omar;
Kore, som læste Fanny Edens Skillings-
noveller, og aldrig vilde ud med sin
Profession; Klodetraveren Mervin, som
var opdraget til Præst, men praktiserede
som Eventyrer; Stoner, Bogholderen,
som havde læst mine Bøger og syntes
de var storartede; og Bill, Avismand,
Kloak-Beduin, og Gud veed hvad, flit-
tig Gransker af »Politik-Efterretninger«,
Mester i utallige Kortkunster, en liden-
skabelig Spiller, som altid tabte. Hvor-
for lå vi her som Besætning i denne
Skyttegrav, rede til at dræbe eller lade
os dræbe, eftersom det faldt sig? Det
er Spørgsmålet. Hvem kan besvare det?

Hvorfor Bill gik med i Krigen.

Man undres over at Folk af en saa
dan Støbning og fra et Land uden tvun-
gen Værnepligt gaar med i Krigen. Føl-

gende Replikskifte bidrager til Forstaaelsen af dette Spørgsmaal:

Bill dukkede sig, mens Granaten eksploderede; så sad han der igen.

»Jeg bliver mere og mere bange for de Bæster,« sagde han. »Hvad skal vi egentlig have den Krig for?«

»Det veed jeg ikke,« svarede jeg.

»Nu har jeg fået nok,« erklærede Bill.

»Hvorfor gik du med?«

»For at slippe for at forklare Folk, hvorfor jeg ikke gjorde det,« svarede han leende. »Gør dig flad, Irlænder, der har vi nok en Granat!«

Hvor Hadet flourer.

Ikke de kæmpende Soldater i Skyttegravene er det, der hader hinanden mest — Hadet tiltager jævnt med Afstanden fra Fronten:

»Vi nærer ingen særlig Uvilje mod de Folk derovre,« sagde Pryor. »Gud, hvor Skyttegravslivet virker beroligende. Da jeg var hjemme (Pryor havde nylig haft ti Dages Orlov), var vores ellers så fredelige Dagligstue ved at briste af Had til nogen Væsener, der betegnede som Hunner. Gud Fader bevars! Du skulde have hørt ældre Herrer over den våbenføre Alder tale om Hunnerne! Havde vi dem herude kunde vi ikke med syv Heste holde dem fra at springe op og storme løs på Fjenden. Og Kvinderne! Hvis de var her, vilde de simpelthen gå løs på Tysken med de bare Negle. Vi er vist ikke de rigtige til det, vi unge Fyre, vi har Helbredet i Orden, men vi er altfor rolige af os. Det var de gamle, der skulde være her.«

De unges Afsky for Myrderiet.

I skarp Modsætning til dette kortsyndede Dagligstuehad staar de unge Soldaters Samvittighedskvaler i Skyttegravene —:

»Hvordan skal jeg få mig selv til det?« tænkte jeg og flyttede min Riffel for at komme nærmere ind til Brystværnet. »Hvad har de gjort mig, de Folk derovre, så jeg skulde ønske at slå dem ihjel, hugge Tarmene ud af Livet paa dem med Bajonetten, skyde dem Hovedet i Smadder på tre hundrede Meters Afstand, eller med en Bombe sprænge dem over i Evigheden — alt ligesom jeg får Ordre til. Hvor-

for skulde jeg gøre det? Hvad ondt har de gjort mig? Jeg har ikke noget imod dem; jeg kender meget lidt til det Folk de tilhører; de selv er mig fuldkommen fremmede. Hvad skal jeg tænke om det her? Hvorfor skal jeg i det hele taget tænke?

Bills Maade at sige det paa.

»En Tysker, der ligger og skal til at dø, er ligesom ikke en rigtig Tysker; man kan ikke hade ham så hårdt som man skulde.« — Bill Teakes Filosofi.

Godt Humør.

Naa, Livet ved Fronten har ogsaa sine lyse Sider, og de unge, engelske Soldater tager Situationen med godt Humør især den fortræffelige Bill, der staar som Typen paa den raske baade godmodige, lystige og frygtløse engelske Tommy.

Et Kys til Kaffen.

Bill er en nævnis Rad, han vil have et Kys til Kaffen, og da Mervin nægtede at oversætte hans Ønske for den unge Pige, påtog han sig Forklaringen selv.

»Madam Mosselle,« sagde han, med Tryk på hver Stavelse, »jeg får ingen Mælk til Kaffen, du kongpré?« Pige-barnet rystede på Hovedet, men lod til at more sig.

»Ikke kongpré,« vedblev han; »skal lære at snakke fransk. Jeg kan ikke lide det franske; I skriver det på een Manér og siger det på en anden Manér. Men lad nu det være godt. Jeg siger: »Ma—dam—Mos—selle, du (Mervin, hvad hedder »gi«?) donne, der var det. Du donne mig et Kys til Kaffen, kongpré? Det er meget bedre end Mælk.«

»Du er et Svin, Bill!« afbrød Stoner ham. »Vil du nu se, du opfører dig ordentligt!«

»Pas dig selv, Stoner!« svarede Bill. »Ordentlig eller ikke ordentlig, Kys er godt.«

»Hun måtte have en underlig Smag,« brummede Mervin, »hvis hun havde Mod til at kysse dit Fjæs.«

»Om Smag og Behag kan man ikke disputere,« sagde Bill. »Så til Helvede!« skreg han og dukkede sig, idet en Granat-Kardæsk exploderede lige over Hovedet og smeldede en Regn af Kugler gennem Taget. Konen så op og slog

Kors for sig, så maledet hun videre på sine Kaffebeholder; Datteren så på Bill, brast i Latter, og pikkede ham let på Skuldren. Der lå en vis Ringeagt i denne Berøring, og Bills Tunge gik i Baglås, han lod Pigen i Fred. Først da vi igen kom ud til Arbejdet, sagde han:

»Det var en Tøs med Krummer i; og sød var hun sgu også. Det var lige en for mig.«

Det mærkeligste.

Mervin fortalte om et Land, hvor han havde været, og hvor der var så mange Fluor, at de åd Øjnene ud på Hestene. De indfødte havde Proppe hængende i Snore ned fra Hatteskylgen; det holdt Fluorne borte.

»Hvordan det?« spurgte Bill.

»Jo, når de gik, svingede Propperne frem og tilbage,« sagde Mervin. »Og hvergang en Prop ramte en Fluor fik Insekter jo Skallen slået ind.«

»Det var som Fa'en!« råbte Bill, og spurgte så: »Hvad er det mærkeligste, du nogensinde har været med til, Mervin?«

»Det mærkeligste jeg har været med til?« gentog Mervin. »Jo, det skal jeg sige dig. Det var dengang jeg såe, hvordan de begravde deres døde ovre i Klondyke. Der ligger Sneen hårdfrosen det halve af Aret, og det er rent umuligt at grave, så når en Mand døde, skærpede de hans Tæer og drev ham i Jorden med en Tøjrekølle.«

»Så har jeg dog været med til noget, der var mærkeligere endnu; det var da vi lå i Laden i Richebourg,« sagde Bill. Der havde vi for en Maanedstid siden haft et meget ubehageligt Nattekvarter og frosset slemt. »Jeg vågnede midt om Natten, ved det at jeg frøs nederdrægtigt, men rigtig vågen var jeg vel ikke; det var især Fødderne, de var helt væk af Kulde, jeg havde trukket Støvlerne af. »Så for Satan!« sagde jeg til mig selv, »nu ryger mine Undersætter.« Og jeg havde et farligt Mas med at få Støvlerne på og få dem snørt. Så da jeg mente, at nu var det i Orden, kunde jeg høre nogen, der lå og sparkede ved Siden af mig. Det var min Slof. »Er du blevet blød paa Pæren?« spørger han. »Hvorfor skulde jeg være blevet blød på Pæren?« spørger jeg. »Du ligger og piller ved mine Tæer,« siger han. Og så lidt efter brøler han: »Du har

faneme givet mig Støvler på!« Så havde jeg ligget dér og givet ham mine Støvler på, og snøret dem ligeså nydelig, i den Tro, at det var mine egne Ben, jeg havde fat i.»

To meget smaa Portioner.

Det var mens vi lå her, at Bill en Dag, da Spisesedlen lød på Plumbud- ding, beklagede sig til en Officer over de knappe Rationer.

»Mig og Stoner har næsten ingenting fået,« sagde han.

»Lad mig se!« sagde Officeren.

»Man kunde dårligt se det, så lidt var det,« sagde Bill. »Men nu er det blevet helt væk.«

»Blevet væk?«

»Ja, en Flue tog min Portion og fløj med, og Stoners faldt ned i Halsen af hans Feltflaske,« sagde Bill. Officeren gav Ordre til at give hver af dem en Portion til.

»Den Helvedes Oberst«.

Trolddommen var brudt, min Ven Bill havde allerede sat en Tændstik til et Fyrfad, og den første Ild blussede i Hjørnet af en Travers. Nu var Øjeblikket inde til at koge den Høne, han om Formiddagen havde nedlagt.

Mens han stod bøjet over sit Arbejde, kom en Mand gående gennem Skyttegravnen og snublede ind på ham, så han nær havde væltet Bill med Ansigtet ned i Ilden.

»Hvem i hede Helvede kommer klumpende på den Manér?« hostede Bill forbitret og gned Røgen af sine Øjne uden at se sig om.

»Det er den Helvedes Oberst over Irske London,« lød Svaret; Bill sprang op og stod ret, med Hånden til Huen.

»Om Forladelse, Hr. Oberst,« sagde han.

»Det skal du ikke bryde dig om,« sagde Obersten. »I dit Sted havde jeg rimeligvis brugt værre Mund.«

Bill fortalte os sin Oplevelse og sluttede med de Ord: »Han er spilleme en Svend, er han, Obersten. For ham vil jeg gøre hvad det skal være.«

Krigen er for den engelske Soldat nærmest en Sport.

Når vi er ude i Skyttegravene, morer Bill og Kore sig det meste af Dagen

med at plaffe løs på den tyske Stilling. Man kan høre følgende Ordskifte:

Bill: »Jeg kan spilleme se et Hode.«
Kore: »Så skyd da!« (Bill affyrer et Skud). »Fik du ham?«

Bill: »Gu' gjorde jeg ikke nej. Hødet var en Sandsæk. Jeg tør vædde på, når de sender Kuglen tilbage, giver de den fejl Adresse. Den kommer nærmere dig end mig. Tør du vove en rød?«

Kore: »En rød er holdt.« (En Kugle fløjter forbi Bills højre Øre.) »Kan du se, det er dig, de skyder efter!«

Bill: »Nej, det er dig; det er bare fordi de sigter skidt. Op med Mønten!« (En Løjtnant træder til.)

Løjtnanten: »Ikke med Hovedet over Brystværnet; det er det, de lurer på. Hold Jer i Dækning såvidt muligt.«

Bill: »Skal ske, Hr. Løjtnant.«

Kore: »Javel, Hr. Løjtnant.« (Løjtnanten går.)

Bill: »Det hedder sig, at der er Krig her.«

Kore: »Det er et løst Rygte.«

Efter Krigen.

Det maa oprigtigt haabes, at Ungdommen, der efter Krigen skal til at udbedre Skaden i de forskellige Lande, maa finde hinanden i god Forstaaelse, og uden Bitterhed søge et frugtbart Samarbejde til Gavn for Menneskeheden. Her er et lille Opttrin, der giver gode Løfter herom:

Ved Ginvency, hvor Afstanden mellem Linjerne er knap hundrede Meter, hørte vi en Dag under en Pavse i Skydningen et Råb på Engelsk ovre fra Modstanderen;

»Hvordan gik det med Slutkampen?«

Det var mod Slutningen af den engelske Fodboldsæson,

»Chelsea tabte,« svarede Bill, som var en ivrig Tilhænger af det Hold.

»Det var da skammelig!« lød Svaret ovre fra den tyske Skyttegrav, og Skydningen blev genoptaget. Men Bill lod sin Riffel hvile, indtil vi kom hen på et nyt Sted. »Han holdt sgu med Chelsea,« sagde han. Det må være en forbandet flink Fyr, af en Pølse- tysker at være. Skulde det ske, at jeg nogensinde render på ham i London efter Krigen, skal jeg drikke ham så fuld som en Flue på Spiritus.

De officielle Rapporter.

»Noget nyt fra Hovedkvarteret?« spurgte han, mens vi sad og ventede på Suppen.

»Efter de sidst indgåede Rapporter,« svarede Pryor, »har vi vundet en Tomme frem i Dardanellerne og erobret tre Skyttegrave i Flandern. To af disse blev vi senere tvunget til at opgave.«

»Vi undervurderede vel Fjendens Styrke,« sagde Mervin.

»Netop,« sagde Pryor. »Men de opgivne Skyttegrave havde ingen som helst strategisk Betydning.«

»Det har de aldrig,« sagde Kore. »Det er formodentlig derfor, vi ofrer etpar tusinde Mand på at tage sådan en, og Fjenden ligeså mange på at tage den tilbage.«

De »rare« Skyttegrave.

»Jeg kan ikke døje disse her forbistrede Skyttegrave,« erklærede Bill. »Hvergang jeg skal derfor, er jeg nær ved at folde Hænderne.«

»Er de så slemme?« spurgte Pryor. »Nogle af dem er helt rare, synes jeg.«

»Rare!« — Bill smækkede Asken af sin Cigaret, med en arrig Lillefinger.

»Rare! Ja, det kan du faneme have Ret i, Pryor — når bare man ikke får en Granat i Maven eller en Bombe i Planeten, eller bliver lavet til Springvand af en Mine, eller får det halve Hoved skudt væk af en Krybskytte, eller går til Himmels med en Sky af Giftgas ligesom Profeten Elias, eller en Flue stikker En ind på Hospitalet med 40 Grader, eller det sødeste lille Kompagni af riflede Granater og Skrighalse og Fløjtedjævle smadrer Ens Hjerneskal, mens man ligger på Bunden af Løbe- graven med Snuden på Jorden ligesom en Muldvarp. Bare man var fri for disse små Ubehageligheder, og etpar Stykker til, så kunde en Skyttegrav samænd være et rart Sted at sidde og hvile sig i.«

Han stak to Fingre ned i mit Cigarettfederal, tog en frisk og tændte den ved Stumpen. Så pustede han en tyk Røgsky op i Luften, stak Tommelfingerne i Patronbæltet, og betragtede Pryor medlidende.

»Hvad var det for etpar små Ubehageligheder, du ikke fik med, Bill?« spurgte jeg.

»Etpar! Der er spilleme mindst etpar

Millioner. Sådan som f. Eks. de Døde, der ligger og stinker, og Osten, der stinker, og vores Huler, som det regner ned i, og alt det Møg, man får ned i sin The, og det Helvedes Utøj, og det Svin, der snorker så man ikke kan sove for ham, og så det Værk i Lemmerne, når man gerne skulde have en Lur, og så Ens Proviant, som aldrig kan være der itide, og forgiver En når den kommer, og det at man skal gå og feje og polere de skidt Skyttegrave, som om man var fæstet til Stuepige og ikke til Soldat, og så —

Bill måtte puste lidt; Sveden drev af ham.

»Kort sagt, Skidt og Møg og Fanden og hans Oldemor! Ellers kunde sgu Skyttegravene været meget rare, ligesom behagelige at opholde sig i.«

Held og Svineheld.

»Er man heldig, så er man død med det samme; er man svineheldig, får man Kuglen på et Sted, hvor den ikke gør noget, men giver En akkurat til en Returbillet.« — *Bill Teakes Filosofi.*

Bills Profession.

»Hvad er egentlig din Profession, Bill?« — Det var Pryor, som spurgte. Vi havde aldrig fået rigtig Klarhed over Bills civile Stilling, han kunde tilsyneladende lidt af alt, men intet tilgavns.

»Jeg har prøvet mig paa alt muligt,« sagde han og slog Asken af Cigaretten med sit sædvanlige flotte Smæk. »Min gamle fattede mig i Lære hos en Bager, som solgte varme Hveder, men jeg kom altid til at brænde dem på Oversiden, og så furede han mig. Så lærte jeg at prikke Huller i disse her Rivejern til at rive Muskat på, men det opgav jeg, da jeg engang havde stukket Hånden gennem en af Pladerne. Det var ligeså meget som tre Dage uden Mad og Drikke. I kan stole på, det var noget, som tog på mig! Så fik jeg en Bestilling i en Bank, jeg skulde passe Ventilatoren; og så blev jeg Elektriker, tændte og slukkede over det hele både Morgen og Aften; nu er jeg professionel Kortenspiller, og taber alle mine Syle.«

»Og Soldat er du,« sagde jeg.

»Selvfølgelig,« svarede Bill. »Jeg kan både fælde Gevær og smælde en Sandsæk i Maven på femhundrede Meter.«

Bills Fremtidsplaner.

Hvad har du tænkt at tage dig til efter Krigen?« spurgte jeg.

Han gned sine Øjne, som var rødspærte og fortinnede efter mange søvnløse Nætter i granathærgede Skyttegrave.

»Tænkt at tage mig til?« gentog han.

»Jeg vil have to Senge,« sagde han, »og så vil jeg sove et halvt Ar, og så vil jeg flytte mig over i den anden Seng og sove videre, mens den første bliver reddt.«

Under det store Fremstød.

I »Det store Fremstød« findes en glimrende Skildring af Slaget ved Loos. De grufulde Beretninger om Soldaternes frygtelige Lidelser skal vi lade ligge, idet vi nøjes med et Par karakteriske Brudstykker om Bill under Kampen.

Bill har taget en Fange.

En gråklædt Bayrer, en fyldig og bredskuldret Kæmpe, kom løbende hen imod mig med løftede Arme, og Bill Teake efter ham med en lang Bajonet.

»Jeg har taget en Fange,« skreg Bill, da han så mig. »Kammerade! Kammerade!« peb han, da jeg var over ham. Jeg kunde spilleme ikke få mig selv til at stikke ham ned; så tog jeg ham til Fange. Sikke Grin, hva'? ... Kan du give en Cigaret?«

Min londonske Ven gjorde Holdt ved mig, fik Cigaretten, og tændte.

Tyskeren stod og snappede efter Vejret med åben Mund.

»Rap dig, Fritz! Vil du se du kan rappe dig!« kommanderede Bill, og pusede en Røgsky ud gennem Næsen.

»Over til os med dig, og det i en Ruf, hvis du ikke vil have en Bajonet i —!«

De kilede af, Tyskeren stadig med Hænderne op, og Bill bagefter med Bajonetspidsen i truende Nærhed af Fangen; der var noget komisk ved Synet og jeg kunde ikke lade være med at le ad det. Saa fik jeg en Mundsmag af en tysk Gasbombe, der eksploderede tæt ved mig, og kom til at sputte og hoste, saa jeg hoppede af Raseri.

Bills Krigsførelse.

»Hør nu, Bill,« sagde jeg, »ærlig talt: Har du nogen Tyskere på din Samvittighed nu til Morgen?«

»Det kan være,« svarede Bill, »og det

kan også ikke være. Der var en Svend, han stod i den forreste Skyttegrav og grinte så rent forbandet. »Jeg skal lære dig at grine,« sagde jeg til ham, og så faldt jeg ud for at give ham Bajonetten i Maven. Men i det samme kommer jeg til at se ned, og ser at han har fået hans ene Fod skudt af, han står og støtter på Stumpen. Ham lod jeg stå. Så havde jeg en grinagtig Oplevelse. Jeg kommer lige om ved en Travers, og dér for Næsen af mig har jeg en Tysker på mindst fire Alen, en gevaldigt Karl. Han havde en Bajonet ligeså lang som ham selv, og et Skæg ligeså langt som Bajonetten.«

»Hvad gjorde du så?«

»Jeg retirerede,« sagde Bill. »Men så rendte jeg på fire Skørtedrenge, de havde Handgranater, og da jeg fortalte, hvad jeg lige havde set, gik de med mig derhen. Bochen opdagede os og hoppede ned i en Hule, en af Skøtterne hev en Bombe ned til ham, sikken et Skrald!«

Bill vil overgive sig.

For Folkene i forreste Linje havde det været en drøj Tid; de havde nu i over fireogtyve Timer været Genstand for uafslidelige Bombeangreb. ...

»Hvor længe vi har været her,« gentog Bill Teake; han stod og gned en Klump Snavs af Sikringen på sin Riffel. »Ved det ikke; jeg aner ikke Spor hverken om Tid eller Klokkeslet.«

»Nat'og Dag må du da kunne holde Regnskab med,« mente jeg.

»A, der er svært Forslag i dem her,« sagde Bill og lænede sig med Nakken op til det snavsede Rygværn. »Jeg skulde ialtfald ikke have noget imod et Glas Øl i Les Brebis, eller en på Øjet, bare til en Forandring. Når jeg får min Returbillet, vil jeg gå i Seng og sove elleve Maaneder i ét Træk.«

»Vi bliver vel nok afløst i Morgen Aften,« sagde jeg.

»I Morgen vil vi ihvertfald have en Dag mindre at være her,« bemærkede Bill spydigt. »Og en Dag mindre at døje Krigen i,« tilføjede han.

»Jeg er ved at brække mig over det,« brummede han, efter et kort Pavse. »Bare den forbandede Krig var vel overstået. Man får jo Pip, skal det blive ved. Jeg giver Fanden i Krigen, og Fanden i hele Gøjemojet! Hvis Allymon gerne stormede i dette livsalige Øjeblik,

vilde jeg ikke røre en Finger. Jeg vilde overgive mig; det er lige hvad jeg vilde. Fanden i hede Helvede . . .»

Bill glemmer at overgive sig.

Bill gjorde påfaldende store Øjne; jeg havde aldrig før set ham med det Udtryk. Hvad var der iveren? Vi havde ikke så få Folk af andre Regimenter i Skyttegraven nu; de kom udefra kravlende ind over Brystværnet, Blandt andre såe jeg en khakiklædt Neger . . .

»De er allesammen ude fra den forreste Linje,« hviskede Bill med hemmelighedsfuldt Eftertryk; en uhyggelig Anelse gennemtrængte mig.

»Nå; og så?« sagde jeg.

»Ja, så vil det sige, at Tyskerne er ved at gå frem,« sagde Bill. Han efter-såe Mekanismen på sin Riffel med usædvanlig Interesse. »De siger, at 21de og 24de Division er ved at opgive Højde 70. De har fået det for varmt deroppe. Det bliver en Satans Komædie her,« brummede han. »Men vi skal sprøjte nok slå Klørne i, ske hvad der vil. Vi er ikke af den Slags, der stikker af!«

Bill »slaa Klørne i«.

En Mand med Øjnene stive af Skræk kom styrtende op på Brystværnet foran den Vinkel jeg stod i; han satte Foden op på en Sandsæk og tøvede et Sekund med Springet, idet han beregnede Afstanden . . . Så plumpede han hovedkulds ned i Skyttegraven; et Hul i Ryggen af hans Jakke viste, hvor Kuglen var gået ind. Han blev liggende ubevægelig med Ansigtet iverjet. Den næste sprang ned i Ansigtet på ham.

Jeg skyndte mig hen for at hjælpe, men en stadig tættere Strøm af Flygtninge pressede på og skubbede mig den modsatte Vej. Ingen gav Agt på den Særede.

»Tilbage! Tilbage!« skreg de i Munden på hverandre. »Vi er nødt til at gå tilbage.«

»Hvem Satan har sagt det?« tordnede Bill Teake. »Hvis I er bange, så herud med Jer! Der er Plads til at dø uden for. Sikke nogen forbandede Kujoner!«

Ingen hørte efter ham. »Tilbage! Tilbage!« lød Råbet med stigende Voldsomhed. »Vi har Ordre til at retirere. Vi skal øjeblikkelig gå tilbage!« skreg de. »Plads der! Vi skal forbi.«

Den tapre modige Bill.

Da jeg kom ned, stod Obersten i Skyttegraven og opmuntrede sine Folk til at bide sig fast og gøre sejt Modstand. »Bid Jer fast!« sagde han, »og slå fra Jer, Dreng, lige så længe I kan røre Jer.«

Og Ierne gjorde, som han sagde; hver Mand blev på sin Post. I dette Øjeblik hvilede hele Loos-Fronten på vort Regiment; havde det vaklet og ladet sig gennembyrde, vilde alle de Tusinder, der var faldne for Sejren ved Loos, have givet deres Liv forgæves. Den uforsagte lille Bill Teake, der havde lovet at overgive sig til den første Tysker han traf på, stod på Bankettet med energisk sammenbidte Tænder og funkende Øjne. Af og til vendte han sig om imod dem, der var gået tilbage fra den forreste Linje.

»Nå, så I render Jeres Vej!« vrængede han hånligt. »Føj for den! Gå derud og slå fra Jer! I skal bare bilde Jer ind, at Tyskerne er Flasker, fulde af Gammelrom, så går det nok.«

— — —
Saadan er den engelske Soldat i Verdenskrigen!

Han hader ikke sine Fjender og synes ikke om Krigerlivet. Han afskyr Krigens modbydelige Haandværk, men naar det gælder, og det gaar paa Livet løs, saa er han tapper og frygtløs.

Læs selv Patrick Macgills to glimrende Bøger, og du vil faa dette Indtryk yderligere bekræftet!

To Krigsbilleder.

Den gamle Plovmand.

Vi var nu et Par Kilometer fra den fjendtlige Linje, og inde i Dødens og Ødelæggelsens Land. Vi kom forbi den sidste Plovmand. Et stumt og kraftløst Væsen, klædt i Pjalter, sådan styrede han sit Spand og væltede små Strimler Jord op i sin furede Verden. Det gamle Hjem, nu en Bunke Murstensbrokker, halvt overgroede med Græs, Gårdens gamle Marker, hullede af tusinde Granatnedslag, den gamle Plov og de gamle Heste bandt ham til Stedet. Ingen anden Verden var til for ham; han var en sløv Slider, som ynkeligt slæbte sig afsted i Hælene på den ødelæggende Krigsgud, for efter Evne at bøde den skete Skade.

Den lille Pige.

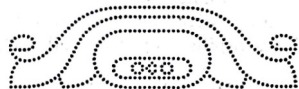
En Dag mens vi lå der i Landsbyen traf jeg en af dem, den sødeste lille Stump med gule Krøller og lattermilde Øjne, og et rødt Bånd om den Lok, der koket hang hende ned over Kinden. Jeg sad under et Poppeltræ på Grøftkanten, hun kom trippende forbi og smilte til mig, med sit Englehoved indrammet i en guldkruset Glorie. Hun gik og bar på en tom Krukke, der var næsten lige så stor som hun selv, og var undervejs hjem; hun hoede i et af de Huse der lå nærmest ud til Kampfronten. Dagen havde været rolig, og Byen benyttede Lejligheden til at komme lidt ud og sole sig. Jeg fulgte hende med Øjnene, mens hun letfodet trippede ud ad den grønne Vej, svingende med sin store Krukke. Sådan et yndigt Barn, som en Fugl, som en Blomst; det Syn gjorde Hjertet godt, jeg blev helt glad tilmode. Hvad drev mon den tyske Konstabel, måske selv en simpel Arbejder og Fader til en sød lille Pige, hvad drev ham til at afskyde sin Kannon just i dette Øjeblik? Hvilken Dæmon styrede Granaten? Ja, hvem kan vide det? Granaten faldt på Landevejen, der hvor Barnet gik; jeg såe Eksplosionen og kastede mig ned for at undgå Splinterne. Da jeg igen løftede Hovedet, var den lille Pige borte, og Krukken borte; hvor jeg sidst havde set hende, lå der en Bunke Skærver på Grønsværet, og en mørk Røg snoede sig op fra Stenbunken. Jeg skyndte mig ind; Byen blev atter bombarderet.

— — —
Ja, i Sandhed — Forfatteren, Soldaten, har Ret i sit Ønske:

»... gid det, som øves her, kunde ses af den almægtige Gud. . .«

Og gid det vil lykkes Ungdommen i alle Lande ved ærligt Samarbejde at skabe betryggende Garantier for at en Forbrydelse som Verdenskrigen aldrig mere vil blive begaaet.

T. Fr.

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Isolator Flasker

Holder Indholdet
varmt i 24 Timer;
koldt i flere Dage.

1/4 Liter ..... Kr. 2.00
1/2 » ..... » 2.50

Rygsække

Af grønt Ravndug,
Kr. 1.50, 2.00, 2.50, 3.00.
Bedre Kvalitet og Forarbejdning,
Kr. 3.50, 4.00, 5.00, 6.50.

Anbefal »Vor Ungdom«
— til dine Kammerater. —

Hvor bor Deres Skomager?

Møllegade 8 — der faar De altid Fodtøjet færdig til lovet Tid.

Første Klasses Arbejde, første Klasses Materiale
giver faste Kunder.

ALTID STORT LAGER AF BRUGT FODTØJ

HUSK: Kun Møllegade 8. F. JOHANSEN

Husk at enhver Spejder

kun bør drikke,
nyde og byde

Maglekilde og Frederiksberg

Brøndanstalts

anerkendte Mineralvande

fremstillet af
krystalklart, kimfrit Natur-Kildevand

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt

Firma-Mærke

OVE GAY

Malermester
og Dekorationsmaler
Kronprinsesse Sofiesvej 8
Telf. Godthaab 2026.
Specielt: Bygningsarbejde og
Dekorering
af Faner og Bannere

BUDKONTORET

„Phalthan“

Telefon Centr. 12,370 — Gothersgade 113.

Spejder-Sangbog

50 Lejr- og Marschsange

Udgivet af 1. Charlottenlund Tropp

Pris: 50 Øre.

Faas gennem Depotet, Nørregade 14

Københavns Husgerningskontor,
Nansensgade 16, Stuen.

anviser overalt unge, flinke Kvinder til
Vask, Opvask, Rengøring, Strykning,
Kogning og Servering samt midlertidig
Kokke-, Ene- og Stuepige, Nattevagt samt
Sygepleje. Telf. Byen 5020 x. Fru J. JENSEN.

Hvorfor gaa til Strøgets Barber?

naar der findes Frisørsalon
3, Tornebuskgade 3.

Vestmannagadens

Første Kl.s Viktualie- & Delikatessefor-
retning, anbefales med alt til koldt Bord.
Specialitet: Skilpadde og Salater, alt egen
Tilvirkning. Altid stort Udvalg i Kon-
serves. Varerne bringes. Ærbødigt
Tlf. Am. 448 x. VIGGO ANDERSEN

Sølvgade Kvarterets Rulleforretning

har altid Tøjet færdig som
lovet. Tøjethentes og bringes
Tlf. By. 1102 u.

Sølvgade 104.

Budcentralen Blaagaard

Alt besørges af voksne Bude.

Telefon 12,305 og Nora 3206 x.

Blaagaardsplads 3.

TH. PEDERSEN

Møbelforretningen

»Palthan«

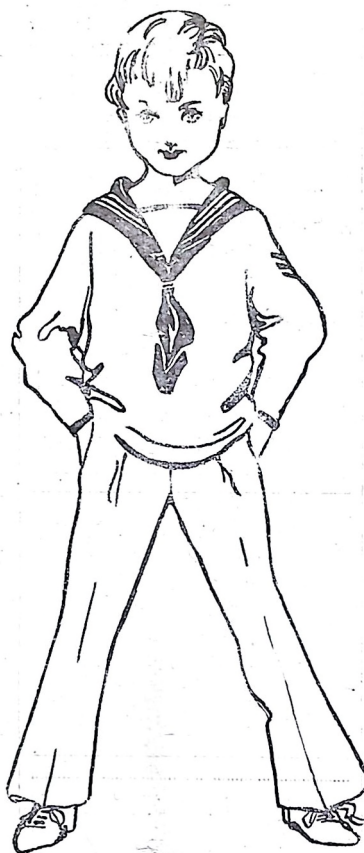
Telf. 12,370 — Gothersgade 113

Specialitet:

Lædermøbler og Gardiner

V. GRIMSTAD

Ny
Afdeling
for
Drenge
Konfektion

Jakke- Matros- og
Sportsdragter

Stortrøjer . Ulsters
Overfrakker
Hatte og Huer

Til Spejdere:

Stærke vandtætte
Oljefrakker

Illum

